

UCHWAŁA NR 2854/2020
ZARZĄDU WOJEWÓDZTWA ŚWIĘTOKRZYSKIEGO
Z DNIA 28 października 2020 r.

W SPRAWIE:

Wydania decyzji w przedmiocie zwrotu dofinansowania udzielonego w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020.

NA PODSTAWIE:

- art. 207 ust. 1 pkt 1 i 2 i ust. 9 pkt 1 w zw. z art. 61 ust. 1 pkt 2 oraz art. 67 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (t. j. Dz. U. z 2019 r. poz. 869 z późn. zm.); art. 41 ust. 1 i ust. 2 pkt 4 oraz art. 46 ust. 2a ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (t. j. Dz. U. z 2020 r. poz. 1668); art. 104 i art. 107 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t. j. Dz. U. z 2020 r. poz. 256 z późn. zm.); art. 9 ust. 1 pkt 2 i art. 9 ust. 2 pkt 9 lit. a oraz art. 24 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020 (t. j. Dz. U. z 2020 r. poz. 818); art. 54 § 1 pkt 7 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. ordynacja podatkowa (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 1325), uchwala się co następuje:

§ 1

Wydaje się decyzję administracyjną w sprawie zwrotu przez (...) dotacji w kwocie 325 937,50zł (słownie: trzysta dwadzieścia pięć tysięcy dziewięćset trzydzieści siedem złotych i 50/100), w tym środki Europejskiego Funduszu Społecznego w kwocie 292 176,88 zł (słownie: dwieście dziewięćdziesiąt dwa tysiące sto siedemdziesiąt sześć złotych i 88/100) i środki budżetu krajowego w kwocie 33 760,62zł (słownie: trzydzieści trzy tysiące siedemset sześćdziesiąt złotych i 62/100) wraz z odsetkami liczonymi jak dla zaległości podatkowych:

- od kwoty 47 200,00zł (*słownie: czterdzieści siedem tysięcy dwieście złotych*) od dnia 26 kwietnia 2017 roku do dnia 14 listopada 2019 roku, a następnie od dnia doręczenia niniejszej decyzji do dnia zwrotu;

- od kwoty 278 737,50zł (*słownie: dwieście siedemdziesiąt osiem tysięcy siedemset trzydzieści siedem złotych i 50/100*) od dnia 26 stycznia 2018 roku do dnia 14 listopada 2019 roku, a następnie od dnia doręczenia niniejszej decyzji do dnia zwrotu;

którą otrzymał na podstawie umowy o dofinansowanie projektu pod nazwą „...” nr RPSW.(...) z dnia 28 marca 2017 roku, a która została wykorzystana niezgodnie z przeznaczeniem oraz z naruszeniem procedur wskazanych w art. 184 ustawy o finansach publicznych.

Wskazaną kwotę należy zwrócić na rachunek bankowy Urzędu Marszałkowskiego Województwa Świętokrzyskiego nr 95 1020 2629 0000 9502 0342 7440 prowadzony w banku PKO Bank Polski w terminie 14 dni od dnia doręczenia ostatecznej decyzji.

Przedmiotowy dokument stanowi załącznik do uchwały.

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Marszałkowi Województwa Świętokrzyskiego oraz Dyrektorowi Departamentu Wdrażania Europejskiego Funduszu Społecznego.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

**MARSZAŁEK
WOJEWÓDZTWA ŚWIĘTOKRZYSKIEGO**

ANDRZEJ BĘTKOWSKI

ZARZĄD WOJEWÓDZTWA
ŚWIĘTOKRZYSKIEGO

Załącznik nr 1 do Uchwały Zarządu Województwa Świętokrzyskiego nr 2854/20 z dnia 28 października 2020 roku

Kielce, dnia 28 października 2020 roku

DECYZJA

Nr EFS-III.433.42.2019

Zarząd Województwa Świętokrzyskiego pełniący funkcję Instytucji Zarządzającej w składzie:

- Andrzej Bętkowski - Marszałek Województwa Świętokrzyskiego
Renata Janik - Wicemarszałek Województwa Świętokrzyskiego
Marek Bogusławski - Wicemarszałek Województwa Świętokrzyskiego
Tomasz Jamka - Członek Zarządu Województwa Świętokrzyskiego

działając na podstawie:

- art. 207 ust. 1 pkt 1 i 2 i ust. 9 pkt 1 w zw. z art. 61 ust. 1 pkt 2 oraz art. 67 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (t. j. Dz. U. z 2019 r. poz. 869 z późn. zm.),
- art. 41 ust. 1 i ust. 2 pkt 4 oraz art. 46 ust. 2a ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (t. j. Dz. U. z 2020 r. poz. 1668),
- art. 104 i art. 107 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t. j. Dz.U. z 2020 poz. 256 z późn. zm.),

- art. 9 ust. 1 pkt 2 i art. 9 ust. 2 pkt 9 lit. a oraz art. 24 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020 (t. j. Dz. U. z 2020 r. poz. 818),

- art. 54 § 1 pkt 7 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. ordynacja podatkowa (t. j. Dz.U. z 2020 r. poz. 1325)

z urzędu

postanowił określić, że:

Beneficjent – (...)

jest zobowiązany zwrócić dotację w kwocie 325 937,50 zł (słownie: trzysta dwadzieścia pięć tysięcy dziewięćset trzydzieści siedem złotych i 50/100), w tym środki Europejskiego Funduszu Społecznego w kwocie 292 176,88 zł (słownie: dwieście dziewięćdziesiąt dwa tysiące sto siedemdziesiąt sześć złotych i 88/100) i środki budżetu krajowego w kwocie 33 760,62zł (słownie: trzydzieści trzy tysiące siedemset sześćdziesiąt złotych i 62/100) wraz z odsetkami liczonymi jak dla zaległości podatkowych:

- od kwoty 47 200,00zł (słownie: czterdzieści siedem tysięcy dwieście złotych) od dnia 26 kwietnia 2017 roku do dnia 14 listopada 2019 roku, a następnie od dnia doręczenia niniejszej decyzji do dnia zwrotu;

- od kwoty 278 737,50zł (słownie: dwieście siedemdziesiąt osiem tysięcy siedemset trzydzieści siedem złotych i 50/100) od dnia 26 stycznia 2018 roku do dnia 14 listopada 2019 roku, a następnie od dnia doręczenia niniejszej decyzji do dnia zwrotu;

którą otrzymał na podstawie umowy o dofinansowanie projektu pod nazwą (...) z dnia (...) roku, a która została wykorzystana niezgodnie z przeznaczeniem oraz z naruszeniem procedur wskazanych w art. 184 ustawy o finansach publicznych.

Wskazaną kwotę należy zwrócić na rachunek bankowy Urzędu Marszałkowskiego Województwa Świętokrzyskiego nr 95 1020 2629 0000 9502 0342 7440 prowadzony w banku PKO Bank Polski w terminie 14 dni od dnia doręczenia ostatecznej decyzji.

UZASADNIENIE

Stan faktyczny:

W sierpniu 2016 roku Departament Wdrażania Europejskiego Funduszu Społecznego Urzędu Marszałkowskiego Województwa Świętokrzyskiego (dalej: DW EFS WŚ) ogłosił konkurs numer RPSW.09.01.00 - IZ.00-26-053/16 (dalej: Konkurs) w ramach osi włączenie społeczne i walka z ubóstwem, Działanie: 9.1 Aktywna Integracja Zwiększająca szanse na zatrudnienie.

(...) (dalej: Wnioskodawca/ Beneficjent/ Stowarzyszenie/(...)) złożył w dniu 3 lutego 2017 roku wniosek o dofinansowanie projektu „(...)” (dalej: Wniosek).

Projekt uzyskał (...) punktów, został pozytywnie oceniony i wybrany do dofinansowania.

W konsekwencji powyższego, w dniu (...) roku Województwo Świętokrzyskie pełniące funkcję Instytucji Zarządzającej Regionalnym Programem Operacyjnym Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020 (dalej: IZ lub Organ) zawarło z (...) umowę o dofinansowanie projektu w ramach RPO WŚ na lata 2014-2020 nr (...) (dalej: Umowa). Realizatorem projektu był (...) (dalej: Realizator).

Projekt kierował wsparcie do mieszkańców województwa świętokrzyskiego zamieszkałych w powiecie skarżyskim. Miał być realizowany w okresie od 1 lutego 2017 roku do 31 grudnia 2018 roku, a następnie za zgodą IZ wydłużono okres jego trwania do 31 stycznia 2019 roku. Beneficjent zaplanował w nim cztery zadania:

- pierwsze, polegające na diagnozie potrzeb i potencjałów miało być realizowane w terminie maj 2017- lipiec 2017;
- drugie, polegające na aktywizacji społecznej miało być realizowane w terminie sierpień 2017 – grudzień 2017;
- trzecie, polegające na przeprowadzeniu poradnictwa zawodowego miało być realizowane w okresie styczeń – luty 2018, zaś kursy zawodowe w terminie marzec 2018 – styczeń 2019;
- czwarte, polegające na przeprowadzeniu pośrednictwa pracy miało być realizowane w okresie lipiec 2018 - sierpień 2018, zaś staże zaplanowano od sierpnia 2018 do stycznia 2019.

W Umowie za wykonanie w/w zadań zostały przyznane następujące kwoty ryczałtowe:

- 1) za zadanie 1 – 16 200,00 zł;
- 2) za zadanie 2 – 30 200,00 zł;
- 3) za zadanie 3 – 69 250,00zł;
- 4) za zadanie 4 – 159 340,00zł;

Beneficjent otrzymał całe określone w Umowie dofinansowanie (suma kwot ryczałtowych za wszystkie cztery zadania plus koszty pośrednie w wysokości 25% przyznanego dofinansowania tj. łącznie 325 937,50zł) w dwóch transzach (26 kwietnia 2017 roku - kwotę 47 200,00zł, 26 stycznia 2018 roku – kwotę 278 737,50zł). Wnioskodawca był zobowiązany rozliczyć 100% wypłaconego dofinansowania. Każda z kwot ryczałtowych mogła zostać rozliczona w przypadku osiągnięcia, co najmniej następujących wskaźników rezultatu i produktu:

1) w ramach kwoty ryczałtowej za zadanie pierwsze:

- liczba opracowanych ścieżek reintegracji – 40;
- liczba osób zagrożonych ubóstwem lub wykluczeniem społecznym objętych wsparciem w programie- 40;
- liczba osób z niepełnosprawnością objętych wsparciem w programie – 20;

2) w ramach kwoty ryczałtowej za zadanie drugie:

- liczba osób zaktywizowanych poprzez doradztwo i pośrednictwo pracy – 40;

3) w ramach kwoty ryczałtowej za zadanie trzecie:

- liczba osób zaktywizowanych poprzez doradztwo i pośrednictwo pracy – 40;
- liczba osób zagrożonych ubóstwem lub wykluczeniem społecznym, które uzyskały kwalifikacje po opuszczeniu programu - 40;

4) w ramach kwoty ryczałtowej za zadanie czwarte:

- liczba osób, które zdobyły doświadczenie zawodowe i praktyczne umiejętności poprzez staże -20;
- liczba osób zaktywizowanych poprzez doradztwo i pośrednictwo pracy – 40.

Ponadto Strony uzgodniły (§ 8 ust. 4 Umowy), że dokumentami potwierdzającymi wykonanie kwot ryczałtowych będą:

1) za zadanie nr 1:

- załączone do wniosku o płatność: listy obecności, opracowane ścieżki reintegracji;
- dostępne podczas kontroli na miejscu: listy obecności, opracowane ścieżki reintegracji;

2) za zadanie nr 2:

- załączone do wniosku o płatność: listy obecności, karty poradnictwa;
- dostępne podczas kontroli na miejscu: listy obecności, karty poradnictwa, protokoły z warsztatów, programy zajęć;

3) za zadanie nr 3:

- załączone do wniosku o płatność: listy obecności, IPD, książeczki spawacza, zaświadczenia;
- dostępne podczas kontroli na miejscu: listy obecności, liczba IPD, programy i dzienniki zajęć, certyfikaty, książeczki spawacza, zaświadczenia, raport końcowy;

4) za zadanie nr 4:

-załączone do wniosku o płatność: listy obecności, opinie o stażu, zaświadczenia o ukończeniu warsztatów i stażu;

- dostępne podczas kontroli na miejscu: listy obecności, program warsztatów, umowy stażowe, program stażu, wykaz obowiązków stażysty, opinie o stażu, zaświadczenia o ukończeniu warsztatów i stażu.

Zgodnie z Umową, Beneficjent był zobowiązany składać wnioski o płatność - pierwszy w terminie 7 dni roboczych od dnia podpisania Umowy, zaś drugi i kolejne zgodnie z harmonogramem płatności (załącznik nr 2 do Umowy). Beneficjent złożył w dniu 6 kwietnia 2017 roku wniosek o płatność za okres 1 lutego 2017 roku - 1 lutego 2017 roku (wniosek zaliczkowy), na podstawie, którego wypłacono mu pierwszą transzę dofinansowania (26 kwietnia 2017 roku). Poza powyższym wnioskiem, przedłożone zostały wnioski o płatność za okres: od 1 lutego 2017 roku do 31 marca 2017 roku, od 1 kwietnia 2017 roku do 30 czerwca 2017 roku, od 1 lipca 2017 roku do 30 września 2017 roku, od 1 października 2017 do 31 grudnia 2017, od 1 stycznia 2018 do 31 marca 2018 roku, od 1 kwietnia 2018 do 30 czerwca 2018, od 1 lipca 2018 do 30 września 2018, od 1 października 2018 do 31 grudnia 2018. Wniosek za okres od 1 października 2018 do 31 grudnia 2018 nie został rozliczony do dnia rozwiązania Umowy. Wniosek końcowy za okres od 1 do 31 stycznia 2019 roku nie został złożony w ogóle. W złożonych wnioskach Beneficjent nie rozliczył jednak żadnego zadania, a co za tym idzie żadnej kwoty ryczałtowej do niego przypisanej. Zgodnie z harmonogramem płatności, stanowiącym zał. nr 2 do Umowy, we wniosku o płatność za III kwartał 2017 roku, Stowarzyszenie miało rozliczyć kwotę ryczałtową przyznaną za wykonanie zadania nr 1, we wniosku za IV kwartał 2017 roku kwotę ryczałtową za zadanie nr 2. Kwota ryczałtowa nr 3 powinna być rozliczona we wniosku za II kwartał 2018 roku, zaś zadanie ostatnie we wniosku końcowym. Z uwagi na narastające opóźnienia w rozliczaniu projektu, w ostatnich tygodniach jego realizacji (28.12.2018 roku), Beneficjent zawnioskował o zmianę w/w harmonogramu. Wniosek został zaakceptowany przez IZ. Zgodnie ze zmienionym harmonogramem pierwsze trzy zadania miały zostać rozliczone we wniosku o płatność za IV kwartał 2018, a ostatnie we wniosku końcowym. **Jak wspomniano powyżej żadnego zadania nie rozliczono, gdyż wniosek za IV kwartał 2018 roku został zweryfikowany negatywnie, zaś końcowy nie został przez Stowarzyszenie złożony.**

Należy zwrócić uwagę, że opóźnienia w realizacji i rozliczaniu projektu występowały niemal od początku jego trwania. Proces przedkładania wniosków o płatność przebiegał następująco:

- 1) Wniosek zaliczkowy za okres od 01.02.2017 do 01.02.2017 złożono dn. 6 kwietnia 2017 roku (informacja o pozytywnej weryfikacji wniosku – 12.04.2017 roku).
- 2) Wniosek za okres od 01.02.2017 do 31.03.2017 z dn. 14 kwietnia 2017 roku – pozytywnie zweryfikowany 27.04.2017 roku. Nie została w nim rozliczona żadna kwota ryczałtowa.

- 3) Wniosek za okres od 01.04.2017 do 30.06.2017 z dn. 13 lipca 2017 roku - pozytywnie zweryfikowany 02.08.2017 roku. Nie została w nim rozliczona żadna kwota ryczałtowa.
- 4) Wniosek za okres od 01.07.2017 do 30.09.2017 z dn. 13 października 2017 roku - pozytywnie zweryfikowany w dniu 22.11.2017 (druga wersja wniosku). Nie została w nim rozliczona żadna kwota ryczałtowa.
- 5) Wniosek za okres od 01.10.2017 do 31.12.2017 z dn. 15 stycznia 2018 roku pozytywnie zweryfikowany 28.02.2018 (3 wersja wniosku). Nie została w nim rozliczona żadna kwota ryczałtowa.
- 6) Wniosek za okres od 01.01.2018 do 31.03.2018 z dn. 16 kwietnia 2018 roku - pozytywnie zweryfikowany 27.09.2018 roku (szósta wersja wniosku). Nie została w nim rozliczona żadna kwota ryczałtowa.

Przy weryfikacji w/w wniosku, Organ informował Beneficjenta, że posiada opóźnienia w realizowaniu działań zgodnie z harmonogramem i wezwał go do szczegółowego wyjaśnienia ich przyczyny oraz przedstawienia planu naprawczego i intensyfikacji działań. Ponadto IZ RPO WŚ pouczyła Beneficjenta o tym, że na podstawie §5 ust. 4 Umowy, IZ może obniżyć stawkę ryczałtową kosztów pośrednich w przypadkach rażącego naruszenia przez niego procedur związanych z zarządzaniem projektem. W odpowiedzi na powyższe, Beneficjent we wniosku zgłosił problemy z pozyskaniem uczestników do projektu, wskazując, że osoby z chorobami psychicznymi, choć początkowo chętne, odmawiają udziału w szkoleniu.

- 7) Wniosek za okres od 01.04.2018 do 30.06.2018. Informacja o pozytywnej weryfikacji wniosku z 19 października 2018 roku (2 wersja). Nie została w nim rozliczona żadna kwota ryczałtowa.

Jednocześnie, w dniach 8 listopada 2018 roku oraz 15 listopada 2018 roku Beneficjent złożył wniosek o przedłużenie realizacji projektu o 1 miesiąc (przedłużenie do maksymalnego czasu trwania projektu przewidzianego w regulaminie konkursu). IZ RPO WŚ wyraziła zgodę na wydłużenie terminu o miesiąc oraz na wprowadzenie zmian we wniosku o dofinansowanie, tj. zmianę i rozszerzenie tematyki kursów, dając tym samym Beneficjentowi kolejną szansę realizacji i rozliczenia projektu.

- 8) Wniosek za okres od 01.07.2018 do 30.09.2018 - pozytywnie zweryfikowano dopiero 4 tego wersję wniosku o płatność (1 kwietnia 2019 roku). Nie została w nim rozliczona żadna kwota ryczałtowa.

Podczas weryfikacji w/w wniosku IZ po raz kolejny zwracała uwagę, że Beneficjent nie przedkłada formularza *monitorowanie uczestników*. Stowarzyszenie zostało także ponownie pouczone, że zgodnie

z § 5 ust. 4, Umowy Organ może obniżyć stawkę ryczałtową kosztów pośrednich, w przypadkach rażącego naruszenia przez Beneficjenta procedur związanych z zarządzaniem projektem.

9) Wniosek za okres od 01.10.2018 do 31.12.2018 **do tej pory nie został rozliczony.**

Stowarzyszenie złożyło w/w wniosek z opóźnieniem - dopiero w dniu 27 czerwca 2019 roku, po wielokrotnych monitach ze strony IZ. Dodatkowo po jego weryfikacji, Organ prosił o wyjaśnienie i potwierdzenie, czy osoby wykazane w tym wniosku, jako uczestnicy projektu mają zaświadczenia o sprofilowaniu w III Profilu pomocy (według formularza monitorowania uczestników tylko 10 osób miało status osoby bezrobotnej zarejestrowanej w ewidencji urzędów pracy). Beneficjent wprowadził do systemu SL trzy wersje wniosku o płatność za ten okres. Żaden z nich nie był jednak kompletny i nie spełniał niezbędnych wymagań do jego pozytywnej weryfikacji. Wersja nr 1 z dnia 27 czerwca 2019 roku została negatywnie zweryfikowana w dniu 11 lipca 2019 roku. W uzasadnieniu Organ podał, że przyczyną takiego postępowania był brak formularza „*monitorowanie uczestników*”, dodatkowo wskazano, że „*należy wyjaśnić opis zadania nr 1 w postępie rzeczowym, ponieważ zadanie to nie zostało rozliczone w poprzednim okresie sprawozdawczym.*” Ponadto pismem z dnia 11 lipca 2019 roku, poinformowano Stowarzyszenie o obniżeniu stawki ryczałtowej kosztów pośrednich o 5% z uwagi na nieprawidłowości w zarządzaniu projektem. Wersja nr 2 wniosku o płatność złożona została w dniu 23 lipca 2019 roku. Zawierała tożsame braki, co poprzednia, które uniemożliwiały pozytywne zweryfikowanie wniosku o płatność (m. in. brak formularza „*monitorowanie uczestników*”). W informacji o negatywnej weryfikacji wniosku poinformowano Stowarzyszenie o ponownym obniżeniu stawki ryczałtowej kosztów pośrednich – o kolejne 5% (łącznie o 10%). Następną (trzecią) wersję wniosku o płatność Beneficjent złożył 8 sierpnia 2019 roku. Wniosek był niekompletny, dlatego pismem w systemie SL2014 Organ zwrócił się do Stowarzyszenia z prośbą o przesłanie dokumentów do pogłębionej analizy w celu oceny kwalifikowalności uczestników projektu. Ponadto, w związku z grupą docelową, spośród której minimum 28 osób stanowić miały osoby należące do III profilu pomocy, poprosił również o wyjaśnienie, czy osoby wykazane jako uczestnicy projektu posiadają zaświadczenie o sprofilowaniu w w/w grupie oraz o udokumentowanie tego faktu. IZ wskazała, że w formularzu „*monitorowanie uczestników*” tylko 10 osób ma wykazany status osoby bezrobotnej zarejestrowanej w ewidencji urzędów pracy, co było niezgodne z założeniami projektu. Beneficjent nie przedłożył żądanych dokumentów. A zatem wniosek należało zweryfikować negatywnie. Ostatecznie do weryfikacji nie doszło, a Umowa o dofinansowanie została rozwiązana.

10) W dniu 30 maja 2019 roku, IZ poinformowała Stowarzyszenie, że 2 marca 2019 upłynął termin do złożenia końcowego wniosku o płatność za okres od 01.01.2019 do 31.01.2019. Zwróciła się także prośbą o niezwłoczne przesłanie wniosku wraz z formularzem „*monitorowanie uczestników*”. Jak wspomniano powyżej, **wniosek końcowy o płatność nie został złożony przez**

Beneficjenta, chociaż Organ ponawiał wezwanie do jego przedłożenia (m.in. 11.07.2019, 23.07.2019).

IZ RPO WŚ 2014-2020 kierowała do Realizatora liczne pisma, w których przypominała Realizatorowi, że projekt jest realizowany nieprawidłowo – występują opóźnienia w składaniu wniosków o płatność, w rozliczaniu zadań, a założone przez Beneficjenta formy wsparcia nie są realizowane zgodnie z harmonogramem. Taka korespondencja była wystosowywana przez IZ w dniach: 16.01.2018, 5.01.2018, 21.02.2018, 26.02.2018, 16.05.2018, 25.05.2018, 28.05.2018, 8.06.2018, 16.07.2018, 17.07.2018, 20.07.2018, 25.07.2018, 01.08.2018, 07.08.2018, 13.08.2018, 21.08.2018, 31.08.2018, 10.09.2018, 9.09.2018, 18.10.2018, 25.10.2018, 30.10.2018, 6.11.2018, 22.11.2018, 6.11.2018, 20.12.2018, 04.01.2019, 15.01.2019, 22.01.2019, 6.02.2019, 01.03.2019, 01.03.2019, 2.04.2019, 30.05.2019, 11.07.2019, 30.07.2019, 02.08.2019, 14.08.2019.

Ponadto w dniu 8 lutego 2019 roku, Organ z uwagi na znaczne opóźnienia w realizacji projektu wyznaczył spotkanie z Beneficjentem, celem poczynienia ustaleń, kiedy Stowarzyszenie zamierza rozliczyć prowadzone projekty. Spotkanie, którego przedmiotem było niewywiązywanie się z warunków umowy o dofinansowanie odbyło się 18 lutego 2019 roku. (...), który uczestniczył w tym spotkaniu z ramienia (...) deklarował, że rozliczy wszystkie zaległe wnioski w terminie kilku dni od spotkania.

W dniu 13 sierpnia 2019 roku do DW EFS WŚ wpłynęło pismo Wydziału dw. z Przystępczością Gospodarczą Komendy Miejskiej Policji w Kielcach znak: PG-III-AB-5454/23/19, w którym organ ścigania zwrócił się do IZ o wyznaczenie upoważnionego pracownika Urzędu Marszałkowskiego w Kielcach, celem złożenia zawiadomienia o możliwości popełnienia przestępstwa z art. 271 § 3 KK. Policja poinformowała, że ustaliła, iż „*środki finansowe wypłacone na podstawie umowy nr RPSW.(...) zostały zdefraudowane przez przedstawiciela podmiotu wskazanego w w/w umowach*”. Z informacji uzyskanych od organów ścigania, choć w piśmie wskazano znak tylko jednego projektu Stowarzyszenia (którego nie dotyczy przedmiotowa decyzja) realizowanego w ramach RPO WŚ 2014-2020 wynikało, że podejrzenie popełnienia przestępstwa dotyczyło również przedmiotowego projektu. Upoważniony pracownik złożył w/w zawiadomienie, zgodnie ze wskazaniami KMP w Kielcach.

Niezależnie od powyższego, konsekwencją braku inicjatywy Beneficjenta zmierzającej do rozliczenia przyznanego dofinansowania, mimo wielokrotnych deklaracji w tym zakresie, było podjęcie przez Organ decyzji o rozwiązaniu Umowy.

Pismem z dnia 4 września 2019 roku, IZ rozwiązała umowę w trybie natychmiastowym na podstawie jej § 33 ust. 1 pkt 3, z uwagi na niewywiązywanie się przez (...) z Umowy. Przedmiotowe oświadczenie zostało doręczone (...) w dniu 12 września 2019 roku i w tym dniu nastąpił skutek w postaci rozwiązania Umowy.

Jednocześnie Organ wezwał Beneficjenta do zwrotu całej kwoty dofinansowania, tj.: 325 937,50 zł wraz z należnymi odsetkami liczonymi w wysokości jak dla zaległości podatkowych od dnia przekazania środków (I transza -47 200,00zł (26.04.2017), II transza – 278 737,50zł (26.01.2018) do dnia zwrotu w terminie 14 dni kalendarzowych od daty otrzymania pisma. Ponadto Organ poinformował Beneficjenta o tym, że jeżeli nie zwróci środków w wyznaczonym terminie zostanie wszczęte wobec niego postępowanie administracyjne zmierzające do wydania decyzji określającej kwotę przypadającą do zwrotu na podstawie art. 207 ust. 9 Ustawy o finansach publicznych z dnia 27 sierpnia 2009 roku (t. j. Dz. U. z 2019 r. poz. 869 z późn. zm.).

Po otrzymaniu oświadczenia o rozwiązaniu Umowy, Realizator, do tej pory nie przejawiający żadnej inicjatywy w rozliczeniu otrzymanego dofinansowania i pozostawiający bez odpowiedzi ponaglenia Organu w tym zakresie uaktywnił się w korespondencji z IZ. Pisma do Organu kierował również Beneficjent – Rada Naczelna (...), kwestionując zasadność traktowania go, jako Stronę w przedmiotowej sprawie.

Pismem z dnia 16 września 2019 roku, Realizator zwrócił się do Marszałka Województwa Świętokrzyskiego z prośbą o zmianę stanowiska dot. wypowiedzenia Umowy w trybie natychmiastowym. Wskazał, że z „uwagi na powstałe problemy komunikacyjne z Departamentem EFS, nie był świadomy zagrożeń wypowiedzenia Umowy z powodu niedostarczenia niektórych dokumentów, które znajdują się w dokumentacji projektowej”. Oświadczył, że „projekt został zrealizowany w całości zgodnie z założeniami i osiągnięto rezultaty, co znajduje pełne odzwierciedlenie w dokumentacji projektowej”. Dalej wywodził, że „w chwili podjęcia informacji, o powstałej potrzebie doprecyzowania i dostarczenia niektórych wybranych dokumentów, (...) nie mógł tego uczynić, gdyż o takiej potrzebie nie zawiadomiono jego, tylko Policję, która przez zabezpieczenie dokumentacji uniemożliwiła przedstawienie wymaganych dokumentów w Departamencie EFS”. Ponadto Realizator podał, że „jest organizacją charytatywną nie działającą dla zysku (...) dysponuje jedynie publicznymi dotacjami celowymi przekazywanymi na realizację określonych celów (...) realizując projekty w całości zgodnie z założeniami także w tym projekcie nie pozostały żadne środki finansowe.” Wskazał także, iż „z uwagi na to, że Stowarzyszenie jest organizacją non profit dysponuje skromną kadrą działaczy i wolontariuszy obciążonych ogromem prac, przez co mogły powstać pewne trudności w precyzyjnym komunikowaniu się z Departamentem EFS i powstałe z tego komplikacje z dostarczeniem wymaganych jeszcze do pełnego rozliczenia projektów niektórych dokumentów.”

W odpowiedzi na w/w pismo, Marszałek Województwa Świętokrzyskiego w dniu 27 września 2019 roku poinformował, że zlecił wnikliwą weryfikację projektów realizowanych przez Stowarzyszenie (z powodu nierozliczenia otrzymanego dofinansowania rozwiązano łącznie trzy umowy), w tym projektu prowadzonego na podstawie Umowy nr RPSW(...). Po przeprowadzeniu szczegółowej analizy w/w projektów, IZ RPO WŚ nie znalazła żadnych podstaw do cofnięcia złożonego oświadczenia o rozwiązaniu w/w umów. Marszałek podał, że *„weryfikacja dokumentacji projektowej, w szczególności korespondencji w systemie SL2014, doprowadziła do wniosku, że w przedmiotowej sprawie nie zaszły problemy komunikacyjne między (...) a DW EFS WŚ. Organ jasno wyrażał swoje żądania, co do przedłożenia niezbędnych dokumentów i wielokrotnie je ponawiał.”* Ponadto, IZ wyjaśniła, iż wbrew stanowisku prezentowanemu w piśmie Realizatora z dnia 16 września 2019 roku, przyczyną rozwiązania umów nie było *„nie dostarczenie niektórych dokumentów, które znajdują się w dokumentacji projektowej”*, a *„uporczywe niewywiązywanie się przez Beneficjenta z postanowień Umowy, tj. nie przedkładanie dokumentów umożliwiających rozliczenie przekazanego dofinansowania, mimo wielokrotnych wezwań i ponagieł ze strony Organu.”* IZ precyzyjnie zaprezentowała w piśmie jak przebiegała komunikacja pomiędzy Stronami Umowy i podała jakich zaniechań dopuścił się Wnioskodawca. Organ wskazał, że ***„przyczyną rozwiązania Umów było konsekwentne nieprzedkładanie przez Beneficjenta dokumentów potwierdzających postęp w realizacji projektu”*** (głównie niedostarczanie zakładki *„monitorowanie uczestników”*). Zwrócił uwagę, że *„za każdym razem po negatywnej weryfikacji wniosku, (...) otrzymywał informację o nieprawidłowościach do poprawy oraz terminie w jakim należy to zrobić. Ponadto, w przypadku upływu terminu do złożenia poprawionego wniosku, Organ wielokrotnie ponawiał prośbę o przesłanie dokumentów. Ponadto, w powyższych pismach, IZ wzywała Wnioskodawcę do przedłożenia wszystkich zaległych wniosków o płatność”*.

Marszałek wskazał dodatkowo, że Umowa jasno przewiduje konsekwencje realizowania projektu niezgodnie z jej postanowieniami, w tym nieterminowego przedkładania wniosków o płatność, a co za tym idzie nieprawidłowego rozliczenia przekazanych środków publicznych. § 33 ust. 1 pkt 3 Umowy jednoznacznie precyzuje, że, w sytuacji, gdy *„Beneficjent realizuje projekt niezgodnie z Umową, IZ ma możliwość jej rozwiązania w trybie natychmiastowym.”* Organ wskazał, że w tej sytuacji *„niezrozumiałe jest stanowisko prezentowane przez Realizatora, jakoby nie zdawał sobie sprawy z konsekwencji zaniechania realizacji projektu zgodnie z Umową.”* Marszałek we wskazanym powyżej piśmie przywołał także brzmienie § 12 ust. 2 Umowy, stosownie do którego *„Wnioskodawca ma obowiązek złożenia drugiego i kolejnych wniosków o płatność zgodnie z harmonogramem płatności, w terminie 10 dni od zakończenia okresu rozliczeniowego, a wniosku końcowego w terminie 30 dni kalendarzowych od dnia zakończenia okresu realizacji projektu.”* W/w terminy zostały przez (...) wielokrotnie przekroczone. Nietrzymywane były również terminy do złożenia poprawionych wniosków i składania dokumentów niezbędnych do rozliczenia dotacji. Konkludując Marszałek stanął na stanowisku, że *„nie może budzić*

żadnych wątpliwości, iż Beneficjent nie wywiązał się z obowiązku realizacji projektu zgodnie z Umową. Co więcej, we Wniosku wskazywał w rubryce 4.3.2. (potencjał kadrowy wnioskodawcy i partnerów), że Pan(...) – Sekretarz (...), który miał w projekcie świadczyć doradztwo prawne jest z wykształcenia prawnikiem oraz dysponuje kilkunastoletnim doświadczeniem w zarządzaniu i realizacji projektów w ramach EFS. Wszystkie umowy pomiędzy (...), a IZ zostały podpisane przez w/w Pana (...) oraz przez Pana (...) – Skarbnika (...). W tej sytuacji wyjaśnienia, że Realizator nie zdawał sobie sprawy, jakie konsekwencje może nieść za sobą rażąco uchylanie się od terminowego rozliczenia projektu, uznać należy za niewiarygodne.” Marszałek podał także, iż „korespondencja za pomocą systemu SL2014 jest standardową drogą kontaktu między Beneficjentem a IZ. W projekcie nr RPSW.(...)– jako osoba do kontaktu z ramienia Wnioskodawcy został wyznaczony Pan (...). W/w osoba wchodzi w skład Zarządu Realizatora. **Zarząd Realizatora posiadał zatem na bieżąco informacje o nieprawidłowościach w realizacji projektów i miał wielokrotnie możliwość ich naprawienia, jeszcze w okresie trwania umów, a tego nie zrobił”**. W tym stanie rzeczy Marszałek uznał, że „twierdzenia przedstawiciela Realizatora, które prezentuje w piśmie z dnia 16 września 2019 roku, jakoby obecnie miał możliwość szybkiego przedstawienia dokumentacji projektowej koniecznej do rozliczenia otrzymanego dofinansowania są niewiarygodne w świetle zachowania (...) w trakcie trwania projektów i po ich zakończeniu, polegającego na wielokrotnym wyznaczaniu terminów do przedłożenia dokumentów niezbędnych do ich rozliczenia, a następnie niedotrzymaniu żadnego z nich.” Ponadto Marszałek podniósł, że Beneficjent nie stosował się do wezwań Organu do uzupełnienia dokumentów. W konkluzji wskazał, że IZ uznała, iż twierdzenia, jakoby „z uwagi na powstałe problemy komunikacyjne z Departamentem EFS, (...) nie był świadomy zagrożenia wypowiedzenia umowy z powodu niedostarczenia niektórych dokumentów, które znajdują się w dokumentacji projektowej” oraz, że „w chwili podjęcia informacji, o powstałej potrzebie doprecyzowania i dostarczenia niektórych wybranych dokumentów (...), nie mógł tego uczynić, gdyż o takiej potrzebie nie zawiadomiono nas, tylko Policję, która przez zabezpieczenie dokumentacji uniemożliwiła przedstawienie wymaganych dokumentów w Departamencie EFS **pozostają w sprzeczności z dokumentami znajdującymi się w aktach spraw, w szczególności korespondencją w systemie SL2014, a zatem nie polegają na prawdzie.”**

Marszałek zwrócił uwagę, że „IZ zależy na prawidłowej i terminowej realizacji i rozliczaniu projektów przez Beneficjentów. Nie jest intencją IZ RPO EFS rozwiązywanie umów i odzyskiwanie przekazanych dotacji od Wnioskodawców (...) IZ RPO WŚ jako Organ administracji publicznej jest zobowiązany do wydatkowania środków publicznych w sposób celowy, oszczędny i efektywny. Nie może tolerować sytuacji, w której IZ przekazała Beneficjentowi dotację, a ten mimo wielokrotnych deklaracji i ponagleń nie rozlicza się z otrzymanych środków. (...) miał wiele miesięcy na wykazanie, że projekty zostały zrealizowane w całości, osiągnięto w nich założone wskaźniki oraz na prawidłowe rozliczenie poniesionych w nich wydatków. Nie zrobił tego. Co więcej, teraz, wbrew faktom,

twierdzi, że nie miał wiedzy o konieczności dostarczenia i przedłożenia niektórych wybranych dokumentów, gdyż Organ zawiadomił o takiej potrzebie Policję, a nie Beneficjenta. To absurdalne twierdzenia. Instytucja Zarządzająca przyznaje dofinansowanie i dąży do prawidłowego jego rozliczenia. W tym celu kontaktuje się wyłącznie ze stroną umowy - z Beneficjentem lub Realizatorem, głównie w systemie SL2014, a nie jak twierdzi (...) z organami ścigania. IZ nie może jednak pozostawać obojętna na rażący brak woli rozliczenia otrzymanego dofinansowania po stronie Wnioskodawcy, tym bardziej, w sytuacji, gdy od organów ścigania spływają do Organu informacje o możliwych poważnych nadużyciach przy realizacji projektów prowadzonych przez (...)."

W odpowiedzi na pismo Urzędu Marszałkowskiego z dnia 27 września 2019 roku, Realizator wystosował w dniu 14 października 2019 roku wniosek, w którym zwrócił się z prośbą o umożliwienie dokończenia rozliczeń dwóch umów ryczałtowych, w tym umowy nr RPSW.(...), której dotyczy przedmiotowa sprawa w ciągu najbliższych 3 miesięcy. Uzasadniając w/w wniosek Stowarzyszenie argumentowało, że „*od wielu lat świadczy usługi społeczne niezbędne do funkcjonowania w społeczeństwie, w tym dostarcza żywność ubogim mieszkańcom województwa świętokrzyskiego w ramach rządowego programu operacyjnego „Pomoc żywnościowa”, w ramach którego rocznie wsparcie w produkty żywnościowe otrzymuje ok. 14 000 mieszkańców województwa. (...) Nie jest i nie było jego intencją planowanie pomocy dla osób najbardziej potrzebujących oraz występowanie o dotacje publiczne na jej realizację, a następnie nierozliczanie ich. Takie podejście nigdy nie występowało w długiej historii rozległych działań pomocowych (...).*” Nadmieniał, że „*w przedmiotowej sprawie zakładane zadania zostały wykonane, a rezultaty osiągnięte.*” Wskazywał, że „*nieprzekazanie dokumentów umożliwiających rozliczenie projektu, było spowodowane poważnymi problemami zdrowotnymi w rodzinie pracownika upoważnionego do kontaktu z IZ za pomocą systemu SL2014 oraz rozliczenia dofinansowania. Realizator podał, że dopiero z pisma z dnia 27 września 2019 roku dowiedział się o nieprawidłowościach i ich skali.*” Ponadto wskazał, że „*ewentualna decyzja administracyjna, która musiałaby zostać wydana w przypadku ich nierozliczenia, obejmująca obowiązek spłaty nierozliczonych części środków, byłaby dla (...) niemożliwa do wykonania. Z uwagi na to, że Strona jest organizacją non profit nie działa dla zysku, a wykonuje jedynie zadania celowe dla osób wspieranych środkami pochodzącymi z dotacji i nie może go przeznaczyć na inny cel, a w konsekwencji także nie mogłaby prowadzić dalej swojej misji ze stratą dla tysięcy osób wspieranych na terenie województwa.*” Ponownie wyjaśnił, że „*w/w prośba jest spowodowana trudnościami w dostępie do dokumentacji projektowej, w wyniku czynności Policji, co uniemożliwia bezzwłoczne przedłożenie dokumentacji.*” Konkludując Realizator zobowiązał się w przyszłości do wprowadzenia takich mechanizmów, które nie pozwolą na powstanie zagrożeń dla projektów, w postaci niewykonywania, względnie nienależytego wykonywania obowiązków przez pracowników wyznaczonych do ich realizacji.

W odpowiedzi na powyższe, Organ w dniu 25 października 2019 roku nie wyraził zgody na rozliczenie spornych umów ryczałtowych na zasadach wskazanych przez Realizatora w piśmie z dnia 18 października 2019 roku. Podkreślił przy tym, że *„sytuacja w której znalazły się strony rozwiązanych umów o dofinansowanie powstała wyłącznie na skutek działania (...). IZ RPO WŚ dążyła do prawidłowego zakończenia w/w projektów i właściwego ich rozliczenia, wielokrotnie wychodząc z inicjatywą spotkań i pomocy. Ponadto wzywała Realizatora do przedłożenia dokumentów umożliwiających rozliczenie przekazanego dofinansowania oraz przesyłała ponaglenia, w których wskazywała jakie dokumenty są niezbędne do pozytywnego zakończenia weryfikacji poszczególnych wniosków o płatność.”* Organ podkreślił, że *„jest zobowiązany dbać o finanse publiczne, poprzez wydatkowanie środków publicznych w sposób celowy, oszczędny i efektywny”*. Ponadto IZ poddała w wątpliwość możliwość dotrzymania przez Beneficjenta 3 miesięcznego terminu do rozliczenia projektów, w sytuacji, gdy dokumenty przez wiele miesięcy były w posiadaniu Beneficjenta, a mimo to nie doszło w tym czasie do złożenia kompletnych wniosków o płatność. Jednocześnie Organ podkreślił, że *„w ewentualnych przyszłych postępowaniach administracyjnych stroną postępowań będzie każdorazowo Strona Umowy, czyli (...).”* Wskazał jednocześnie, że *„Strona będzie miała możliwość przedkładania dowodów w postępowaniu administracyjnym, a Organ zobowiązany będzie cały materiał dowodowy rozpatrzyć.”*

Równocześnie z trwającą korespondencją z Realizatorem, pisma do Organu w przedmiotowej sprawie kierował też Beneficjent, w imieniu którego działała Sekretarz Generalna Prezydium Rady Naczelnej (...).

Pismem z dnia 24 września 2019 roku, (...) poinformował, że *„beneficjentem dofinansowania w rozwiązanych umowach, w tym umowie RPSW.(...) jest (...), a nie władze krajowe Stowarzyszenia.”* Dalej wywiódł, że *„w związku z tym stroną ewentualnego postępowania administracyjnego będzie (...). Beneficjent powołał się na postanowienia swojego Statutu (§ 79 ust. 1 i 3 Statutu), wskazując, że zgodnie z jego postanowieniami zarządy wojewódzkie i okręgowe stowarzyszenia są samofinansującymi się podmiotami i samodzielnie odpowiadają za swoje zobowiązania.”*

W odpowiedzi na w/w korespondencję, Marszałek pismem z dnia 18 października 2019 roku wyjaśnił, że wbrew twierdzeniom (...), Stroną Umowy nr RPSW.(...) z dnia 28 marca 2017 roku jest (...). (...) pełnił w projekcie realizowanym na podstawie w/w Umowy funkcję Realizatora. Z uwagi na brak osobowości prawnej, nie mógł być bowiem stroną Umowy, a zatem Beneficjentem. W tej sytuacji postępowanie Organu polegające na kierowaniu korespondencji związanej z zakończeniem w/w Umowy do Beneficjenta, tj. (...) jest właściwe. Wskazał, że na zajęcie w/w stanowiska pozwala okoliczność, że w komparcji Umowy jako jej strona został wskazany „(...)”, zaś zgodnie z § 2 ust. 4 umowy projekt miał być realizowany przez „(...)”. W tej sytuacji, bez znaczenia pozostaje argumentacja prezentowana przez Stowarzyszenie w piśmie z dnia 24 września 2019 roku, że zgodnie z postanowieniami § 79 pkt 1 i 3 Statutu (...) *„zarządy wojewódzkie i okręgowe*

Stowarzyszenia są samofinansującymi się podmiotami i samodzielnie odpowiadają za swoje zobowiązania”. Ponadto IZ wskazała, że „nie budzi także żadnych wątpliwości, że stroną ewentualnego postępowania administracyjnego, a tym samym adresatem decyzji określającej kwotę przypadającą do zwrotu o której mowa w art. 207 ust. 9 UFP powinien być Beneficjent –(...), a nie –(...)”. Organ podał także, że „wszelkich czynności w imieniu (...) związanych z uzyskaniem dofinansowania, zawarciem umów oraz z realizacją projektów dokonywali (...) –(...) oraz (...) na podstawie pełnomocnictwa udzielonego im w dniu 27 stycznia 2015 roku przez (...) do „łącznego działania w imieniu i na rzecz (...) w zakresie podpisywania i składania wniosków o dofinansowanie oraz podejmowania wszelkich czynności prawnych i faktycznych w szczególności podpisywania umów oraz zaciągania zobowiązań finansowych w tym zobowiązań wekslowych przy realizacji projektów Europejskiego Funduszu Społecznego.” Jednocześnie, zmierzając do uchylecia wszelkich wątpliwości związanych z określeniem stron umów o dofinansowanie, które pojawiły się po stronie Beneficjenta, Organ przedłożył mu kserokopie rozwiązanych umów o dofinansowanie oraz pełnomocnictwa udzielonego przez (...) Panom (...) i (...).

W kolejnym piśmie z dnia 7 listopada 2019 roku, Beneficjent zwrócił się do IZ o przesłanie dokumentu, w którym Stowarzyszenie (działający w jego imieniu członekowie Świętokrzyskiego Zarządu (...)) wniosło o dokonanie zmian w złożonym w przedmiotowej sprawie wniosku o dofinansowanie w zakresie doprecyzowanie określenia Strony, „z uwagi na niedokładne doprecyzowanie pełnej nazwy Beneficjenta, która została wpisana z pominięciem nazwy Zarządu Głównego (...)”. Ponadto Beneficjent zwrócił się z prośbą o wskazanie, czy w postępowaniu administracyjnym będzie mógł złożyć dowody w formie kopii poświadczonych za zgodność z oryginałem, czy dokumenty te winny być złożone w oryginałach.

W dniu 15 listopada 2019 roku IZ wszczęła postępowanie administracyjne zmierzające do wydania decyzji administracyjnej w przedmiocie zwrotu dofinansowania przyznanego na podstawie umowy nr RPSW.(...) Zawiadomienie zostało doręczone Beneficjentowi w dniu 21 listopada 2019 roku. O wszczęciu postępowania został poinformowany także Realizator – zawiadomienie doręczone dnia 20 listopada 2019 roku.

W odpowiedzi na pismo z dnia 7 listopada 2019 roku, Marszałek Województwa wyjaśnił (pismo Organu z dnia 27 listopada 20219 roku), że stosownie do art. 76a § 1 Kodeksu Postępowania Administracyjnego „jeżeli dokument znajduje się w aktach organu lub podmiotu, o którym mowa w 76a § 1 lub 2, wystarczy przedstawić urzędowo poświadczony przez ten organ lub podmiot odpis lub wyciąg z dokumentu”. Dodatkowo w oparciu o art. 76a § 2 KPA „zamiast oryginału dokumentu strona może złożyć odpis dokumentu, jeżeli jego zgodność została poświadczona przez notariusza albo przez występującego w sprawie pełnomocnika strony będącego adwokatem, radcą prawnym, rzecznikiem patentowym lub doradcą podatkowym”. Zgodnie zaś z § 3 art. 76a KPA „zawarte w odpisie dokumentu poświadczenie zgodności z oryginałem przez występującego w sprawie pełnomocnika strony będącego

adwokatem, radcą prawnym, rzecznikiem patentowym lub doradcą podatkowym albo przez upoważnionego pracownika organu prowadzącego postępowanie ma charakter dokumentu urzędowego.” Ponadto Organ zwrócił uwagę, że na podstawie art. 76a § 4 KPA „jeżeli jest to uzasadnione okolicznościami sprawy, organ administracji publicznej zażąda od strony składającej odpis dokumentu, o którym mowa w § 2, przedłożenia oryginału tego dokumentu”. Konkludując, IZ wskazała, że „stosownie do postanowień KPA, w przypadku ustanowienia w sprawie pełnomocnika może on poświadczyć przedkładane dokumenty za zgodność z oryginałem, a następnie złożyć te dokumenty zamiast oryginałów. W takiej sytuacji, Organ zweryfikuje otrzymane dowody i oceni, czy należy do nich zastosować § 4 art. 76a KPA.” Odnosząc się do zarzutów Beneficjenta, iż dopiero z pisma Marszałka Województwa z dnia 18 października 2019 roku, Rada Naczelna (...) powzięła wiedzę o zawarciu umów o dofinansowanie nr RPSW.(..)z dnia 2 listopada 2016 roku, nr RPSW.(...) z dnia 28 marca 2017 roku oraz nr RPSW.(...) z dnia 26 października 2017 roku Organ wskazał, że :

„Pan (...), był w momencie zawierania w/w umów i jest obecnie zarówno członkiem (...), jak także członkiem(...). Ponadto (...) (sekretarz (...)) i (...) (skarbnik (...)) legitymowali się pełnomocnictwem udzielonym w dniu 27 stycznia 2015 roku przez (...), które upoważniało do łącznego działania w imieniu i na rzecz (...) w zakresie podpisywania i składania wniosków o dofinansowanie oraz podejmowania wszelkich czynności prawnych i faktycznych, w szczególności do podpisywania umów oraz zaciągania zobowiązań finansowych, w tym zobowiązań wekslowych przy realizacji projektów Europejskiego Funduszu Społecznego (...).” Ponadto wskazał, że „jeżeli Beneficjent nie miał wiedzy na temat umów zawieranych w jego imieniu i na jego rzecz przez ustanowionych pełnomocników, zasadnym jest wyjaśnienie tej sprawy wewnątrz jego struktury organizacyjnej, tj. pomiędzy organami centralnymi, a terenowymi Stowarzyszenia.”

W dniu 28 listopada 2019 roku Beneficjent wystosował do Urzędu Marszałkowskiego Województwa Świętokrzyskiego wniosek o przesłanie dokumentów i udzielenie wyjaśnień, w którym ponownie zwrócił się o przesłanie dokumentu, o którym mowa w piśmie z dnia 7 listopada 2019 roku i wskazanie w jakiej formie należy składać dokumenty w postępowaniu administracyjnym.

W odpowiedzi na powyższe, w dniu 10 grudnia 2019 roku Organ podniósł, że żądany dokument został przesłany do Beneficjenta wraz z pismem z dnia 27 listopada 2019 roku. Wskazał ponadto, że wyjaśnianie dot. formy dokumentów, które mogą być składane w postępowaniu administracyjnym znajduje się także w w/w piśmie. **Beneficjent mimo, że po rozwiązaniu w/w Umowy uaktywnił się w korespondencji z Organem, nie przedłożył wniosków o płatność i dokumentów pozwalających na rozliczenie projektu. Takie dokumenty nie zostały także przekazane do Organu na etapie postępowania administracyjnego.**

W dniach 9-10 stycznia 2020 roku, Organ (Departament Kontroli i Certyfikacji RPO) przeprowadził weryfikację dokumentacji projektu nr RPSW.(...) będącej w posiadaniu Komendy Miejskiej Policji w Kielcach (akta sprawy: o sygn. akt: PR 1 Ds. (...). Umowa na realizację tego projektu również została rozwiązana z uwagi na nieprzedkładanie wniosków przez Beneficjenta. Pismem z dnia 10 lutego 2020 roku Departament Kontroli i Certyfikacji RPO wskazał, że w wyniku przeprowadzonej przez uprawnionych pracowników analizy dokumentacji stwierdzono, iż dokumenty księgowe za realizację zadań w tym projekcie funkcjonują w obiegu prawnym w kilku egzemplarzach różniących się od siebie (oryginały).

Pismem z dnia 15 stycznia 2020 roku, Organ poinformował Beneficjenta, że postępowanie administracyjne w przedmiotowej sprawie zostanie zakończone do dnia 29 lutego 2020 roku, z uwagi na skomplikowany charakter sprawy. Jednocześnie Organ poinformował, że Instytucja Zarządzająca RPO WŚ 2014-2020, jako pokrzywdzony w sprawie uzyskała zgodę nadzorującego postępowanie przygotowawcze o sygn. akt: PR 1 Ds.(...) na udostępnienie akt tego postępowania upoważnionemu pracownikowi Organu. IZ wskazała, że zapoznanie się z aktami w/w postępowania przygotowawczego jest niezbędne dla prawidłowego i wyczerpującego ustalenia stanu faktycznego przedmiotowej sprawy.

W dniu 14 lutego 2020 roku, po uzyskaniu zgody prokuratora nadzorującego postępowanie przygotowawcze, na podstawie upoważnienia udzielonego przez Marszałka Województwa działającego w imieniu Województwa Świętokrzyskiego pracownik Organu zapoznał się z aktami postępowania przygotowawczego o sygn. akt: PR 1 Ds. (...) dot. realizacji projektów dofinansowanych z Europejskiego Funduszu Społecznego w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014 -2020, które prowadzi Komenda Miejska Policji w Kielcach wydział do Walki z Przestępczością Gospodarczą pod nadzorem Prokuratury Rejonowej Kielce – Wschód w Kielcach oraz sporządził fotokopie z akt tej sprawy.

W aktach postępowania przygotowawczego ujawniono szereg dokumentów mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy, m. in. zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa na szkodę Stowarzyszenia z dnia 17 grudnia 2019 roku złożone przez(...). W piśmie tym, pełnomocnik ustanowiony przez Realizatora wskazał, że *„po zabezpieczeniu dokumentacji projektów prowadzonych przez Stowarzyszenie w związku z podejrzeniem nieprawidłowości w rozliczeniach dotacji pozyskiwanych z funduszy UE, dokumentacja projektowa została poddana wstępnej analizie przez księgowość (...), z której wynikało wprost, iż w związku z realizacją projektów dotowanych mogło dojść do popełnienia czynów zabronionych. Niezwłocznie główna księgowa Pani (...) poinformowała o tym (...), w tym sekretarza (...) uprawnionego do reprezentowania Stowarzyszenia na zewnątrz, przedstawiając w piśmie do Zarządu z dnia 21 listopada 2019 roku, że zachodzą uzasadnione podstawy do wskazania na możliwość popełnienia wielu przestępstw przez (...) polegających m.in. na przywłaszczeniu środków pieniężnych. Dalsza weryfikacja pokazała możliwość popełnienia*

czynów zabronionych takich jak podrabianie podpisów, przelewanie na własny rachunek bankowy do niego nie należących środków za fikcyjne działania, oraz podrobienie i przerobienie dokumentów księgowych.”

Ponadto wskazał, że „w trakcie weryfikacji dokumentacji zwrócono się do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w Kielcach o wskazanie z jakich rachunków bankowych wpływały na konto ZUS środki pieniężne. Z uzyskanej pisemnej informacji wynikało wprost z jakich rachunków dokonywano przelewów do ZUS. Zestawienie operacji na rachunku bankowym (...) oraz informacji ZUS doprowadziło do ustalenia, iż (...) **pod tytułem przelewów składek na ZUS wskazywał prywatne konto, z którego żadna kwota do ZUS nie trafiała.”** Ponadto proceder wskazywania swojego rachunku bankowego i przelewania środków (...) pod tymi tytułami dotyczył także rzekomego wynagrodzenia za realizację „diagnozy potrzeb i potencjałów...” beneficjentów projektu „(...)” przez psycholog(...). Przedstawione operacje na rachunku prowadzą do wniosku, iż (...) ponownie podał swój rachunek, zaś w tytule przelewu wskazał: „wynagrodzenie dla (...)”, która oświadczyła, iż żadnych działań w tym zakresie nie realizowała, nie otrzymywała też żadnego wynagrodzenia. Analiza dokumentów rzekomo prowadzonego wsparcia doprowadziła do wniosku, iż (...) prawdopodobnie wielokrotnie dokonał podrobienia podpisu (...) oraz sprokurował dokumenty związane z realizacją zadań.” Do zawiadomienia zostało dołączone oświadczenie (...), w którym wskazywała jak powyżej.

Dodatkowo w aktach postępowania przygotowawczego ujawniono pismo Pani (...) - głównej księgowej (...) z dnia 13 stycznia 2020 roku, w którym w/w wskazała, iż podjęła analizę rachunków bankowych przypisanych do kont projektów realizowanych ze środków przyznanych w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020. Analiza ta wykazała nieprawidłowości w zakresie wykonywanych przelewów i ich opisu. Podała, że „**nie znajduje uzasadnienia ciągłe przelewanie środków między rachunkami oraz wykonywanie przelewów za inne czynności (...) nie związane z przypisanym do tego rachunku projektem.**” Ponadto podała, „**że na rachunku przeznaczonym do rozliczenia projektu ryczałtowego „...” widoczne są przelewy nie znajdujące odzwierciedlenia w dostępnej dokumentacji księgowej jakoby były realizowane w tym projekcie np. z opisem: „refundacja staż”, „podjęcie gotówki staż”, „podjęcie gotówki wycieczka”.** Ponadto księgowa wskazała, że „nie znalazła także raportów kasowych, które by dokumentowały takie czynności jak opisano przy przelewach np. „podjęcie gotówki do kasy”, „podjęcie gotówki”. W/w osoba ustaliła, że rachunek bankowy na który dokonywano opisywanych wyżej przelewów przy braku potwierdzenia poniesienia takiego wydatku w dostępnej jej dokumentacji księgowej jest taki sam jak ten na który dokonywano przelewów z dyspozycją ZUS, o którym informowała pismem z dnia 21 listopada 2019 roku i jest rachunkiem na który dokonywano wpłat wynagrodzeń osoby o nazwisku (...).

W aktach w/w postępowania znajdują się również **zeznania (...)** (sekretarza(...)). Zeznając w charakterze świadka – pokrzywdzonego przedstawił on nieprawidłowości do jakich doszło m. in.

w przedmiotowym projekcie. Wskazał, że „po zajęciu dokumentów przez policję, księgowość zaczęła weryfikować rachunki, a zewnętrzny podmiot analizował zdjęcia dokumentacji. Wtedy okazało się, że w projekcie „.....” na podstawie dokumentacji znajdującej na Policji wynika, iż zostali zrekrutowani ludzie, przeprowadzono ich przez ścieżkę reintegracji i że wykonała to pani psycholog. Główna księgowa zweryfikowała numer rachunku dla w/w psycholog, który okazał się taki sam jak numer rachunku na który przekazywane było wynagrodzenie (...).” Podał, że „zwrócił się do Pani (...), czyli psychologa, aby odniosła się do wykonanej pracy w ramach tego projektu. Ona powiedziała, że dla tego projektu nic nie wykonywała, zakwestionowała, aby na dokumentach były jej podpisy, czy też żeby wypełniła jakiegokolwiek dokumenty dla tego projektu. Zaprzeczyła, żeby (...) przelewał jej jakiegokolwiek wynagrodzenie z tego tytułu.” Świadek wskazał, że „po ujawnieniu powyższego zaczął wraz z księgową przeglądać rachunek projektu pod kątem wpłat dokonywanych na rachunek bankowy (...), a który był podpisany jako „ZUS”. Postanowił to sprawdzić i tak jak w przypadku psychologa, ZUS odpowiedział, że jest zadłużenie oraz, że żadne środki z konta (...) nie wpłynęły do ZUS.”

Podsumowując swoje zeznania (...) wskazał, że po analizie dokumentacji zrozumiał, iż „z rozliczenia projektów ryczałtowych, w tym nr RPSW.(...), które sam realizował (...) nic nie będzie, bo wszystkie rzeczy, które wykonał są nacechowane popełnieniem czynów zabronionych, w tym podrobienia, przerobienia i poświadczenia nieprawdy.”

Ponadto, w aktach przedmiotowego postępowania przygotowawczego znajdują się wyciągi bankowe potwierdzające, że środki z konta projektowego były przelewane na rachunek bankowy (...) z opisem np. „ZUS”, czy wynagrodzenia dla psycholog (...), były także podejmowane z kasy w celu opłacenia działań, które nie znajdowały potwierdzenia w dokumentacji projektowej.

W aktach przedmiotowego postępowania przygotowawczego znajdują się również zeznania głównej księgowej Realizatora, która wyjaśniła, że po podjęciu pracy w (...), „zaczęła wyszukiwać dokumentacji dotyczącej dwóch projektów ryczałtowych, w tym „(...)”. Podała, że „nie znalazła żadnej dokumentacji kosztowej z tych projektów, w systemie księgowym nie były zaksięgowane żadne koszty dotyczące tych projektów, jedynie usługi opiekuńcze przychodowe”. Stwierdziła także, że „weryfikacja rachunków bankowych doprowadziła do wniosku, że (...) przekazywał środki z rachunków projektowych na swój rachunek bankowy – różne kwoty pod różnym tytułem”. W aktach postępowania znajdują się także pisma w/w osoby z dnia 21 listopada 2019 roku i 13 stycznia 2020 roku, o których mowa na str. 17-18 uzasadnienia niniejszej decyzji.

Pismem z dnia 20 lutego 2020 roku (wpływ do Organu 25 lutego 2020 roku), Strona wystąpiła o przeprowadzenie dowodu z akt postępowania przygotowawczego znak (...), w szczególności zgromadzonych tam dowodów „z uwagi na konieczność prawidłowego ustalenia stanu faktycznego w sprawie.” Ponadto zawnioskowała o zawieszenie postępowania administracyjnego do

czasu zakończenia postępowania karnego, bowiem wynik tego ostatniego będzie miał wpływ na treść decyzji administracyjnej.

Po otrzymaniu w/w wniosku dowodowego, Organ poinformował Stronę, że z uwagi na w/w pismo Realizatora, a przede wszystkim zgłoszony wniosek dowodowy, postępowanie zostanie przedłużone i zakończy się do 30 kwietnia 2020 roku. Ponadto wskazał, że w zakresie wniosku dowodowego oraz wniosku o zawieszenie postępowania administracyjnego Organ wypowie się w odrębnym piśmie.

Następnie, w dniu 9 marca 2020 roku, Organ skierował do Beneficjenta pismo, w którym wezwał go do podania, które dokumenty znajdujące się w aktach postępowania przygotowawczego są według Strony istotne dla prawidłowego ustalenia stanu faktycznego, a także jakie okoliczności mają zostać za ich pomocą wykazane, określając na powyższe 7 dniowy termin. Ponadto, IZ przypomniała, że stroną w niniejszym postępowaniu administracyjnym jest(...), a nie (...), a wszystkie czynności w postępowaniu, w tym inicjatywa w zakresie postępowania dowodowego, powinny być wykonywane przez Stronę. Organ zwrócił uwagę, że Pan(...), który podpisał pismo z dnia 20 lutego 2020 roku, powinien legitymować się stosownym pełnomocnictwem wydanym przez Radę Naczelną Stowarzyszenia. Taki dokument nie został jednak dołączony do w/w pisma. Co więcej, w piśmie wskazano, że (...) występuje w imieniu Realizatora - jako Sekretarz (...) (dodatkowo na piśmie widniała także pieczęć(...)). Organ podał, że przeanalizował również informację odpowiadającą aktualnemu odpisowi z rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego dotyczącą Beneficjenta. Z wpisu Stowarzyszenia w KRS wynika, że Pan (...) jest, co prawda Członkiem(...), jednak nie posiada prawa reprezentacji Stowarzyszenia na zewnątrz. W tym stanie rzeczy Organ wezwał Stronę do przedłożenia dokumentu, z którego będzie wynikało umocowanie dla w/w do występowania w przedmiotowym postępowaniu administracyjnym w imieniu i na rzecz Stowarzyszenia oraz do potwierdzenia czynności dotychczas wykonanych przez Pana(...).

Dodatkowo Organ poinformował, że pracownik Departamentu Wdrażania EFS zapoznał się z aktami postępowania przygotowawczego, sporządził fotokopie z części dokumentów znajdujących się w aktach tego postępowania i zostały one włączone do akt postępowania administracyjnego. W piśmie tym wymieniono, które dokumenty znajdują się w aktach niniejszego postępowania.

Mając na uwadze powyższe, IZ stanęła na stanowisku, że „*dla oceny zasadności zgłoszonego wniosku dowodowego koniecznym jest wyjaśnienie przez Stronę, które dowody znajdujące się w aktach postępowania przygotowawczego i na jakie okoliczności należy przeprowadzić, żeby zdaniem Beneficjenta stan faktyczny został ustalony niewadliwie.*” Zwróciła uwagę, że akta postępowania przygotowawczego (wliczając w to dokumentację zabezpieczoną w biurze Realizatora) liczą kilkadziesiąt tomów. A zatem przeprowadzenie dowodu z całości akt postępowania przygotowawczego, bez jasnego wskazania, które dowody mają znaczenie dla ustalenia stanu

faktycznego i jakie okoliczności mają zostać za ich pomocą wykazane stoi w sprzeczności z zasadą szybkości i prostoty postępowania, o której stanowi art. 12 § 1 KPA. Ogólne sformułowanie zawarte w piśmie z dnia 20 lutego 2020 roku, że „*przeprowadzenie dowodu z akt postępowania przygotowawczego ma istotne znaczenie dla niewadliwego ustalenia stanu faktycznego w postępowaniu administracyjnym*” nie pozwala na zbadanie, czy okoliczność, która ma zostać wykazana przedmiotowym dowodem ma znaczenie dla rozprzęgnięcia sprawy, jak również, czy dana okoliczność została już wykazana za pomocą innych dowodów. Konkludując, IZ podała, że „*po otrzymaniu pisma ze wskazaniem, które dokumenty znajdujące się w aktach postępowania administracyjnego są według Beneficjenta konieczne do prawidłowego ustalenia stanu faktycznego oraz jakie okoliczności mają być za ich pomocą wykazane, Organ rozważy zasadność dopuszczenia zgłoszonego dowodu, uwzględniając przy tym powyższe przepisy postępowania administracyjnego.*”

Organ odniósł się również w piśmie do wniosku o zawieszenie postępowania administracyjnego. IZ wskazała, że stosownie do art. 97 § 1 pkt 4 KPA „*Organ administracji publicznej zawiesza postępowanie, gdy rozpatrzenie sprawy i wydanie decyzji zależy od uprzedniego rozstrzygnięcia zagadnienia wstępnego przez inny organ lub sąd*” oraz stała na stanowisku, że w przedmiotowej sprawie nie zachodzą przesłanki do zawieszenia postępowania podając uzasadnienie prawne w tym zakresie. Organ uznał, że zakończenie postępowania karnego pozwoli jedynie stwierdzić kto jest odpowiedzialny za niezrealizowanie projektu zgodnie z umową, a także kto odpowiada za brak rozliczenia środków wypłaconych z budżetu państwa i funduszy UE. W postępowaniu karnym nie zostanie przesądzona żadna kwestia, której rozstrzygnięcie będzie umożliwiało rozpatrzenie niniejszej sprawy. Organ mimo toczącego się postępowania przygotowawczego jest w stanie dokonać samodzielnej oceny wszystkich przesłanek od których uzależnione jest wydanie decyzji zwrotowej. Zwrócił uwagę, że zgodnie z brzmieniem § 28 ust. 9 Umowy „Wszelkie działania w SL2014 osób uprawnionych są traktowane w sensie prawnym jako działanie Beneficjenta.” Niezależnie zatem od tego, która osoba faktycznie odpowiada za niezgodne z prawem wykorzystanie funduszy unijnych należy traktować jej działania jako czynności dokonywane przez Stronę.

Pismem z dnia 23 marca 2020 roku (...) działający w imieniu Realizatora zawnioskował o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu ze źródeł osobowych: (...), (...) i (...) Wyjaśnił, że „*zgłoszone osoby mają szeroką wiedzę na temat okoliczności realizacji i rozliczania projektów*”. Argumentował, iż „*fakty te są prawnie relewantne w zakresie ustalania zasadności podstaw do decyzji zwrotowej, a także ewentualnych innych rozstrzygnięć organu prowadzącego przy uwzględnianiu braku zawinienia Beneficjenta*”. Dodatkowo podtrzymał wniosek o przeprowadzenie dowodu z akt postępowania przygotowawczego prowadzonego pod nadzorem Prokuratury Rejonowej Kielce – Wschód pod sygn. akt: 1 Ds. (...), wskazując przy tym, że po 14 lutego 2020 roku do akt przedmiotowego postępowania przygotowawczego zostały dołączone dokumenty, które mają istotne znaczenie dla rozpoznania niniejszej sprawy. Wraz z przedmiotowym pismem nie zostało przedłożone pełnomocnictwo dla (...) do

działania w imieniu i na rzecz Beneficjenta w niniejszym postępowaniu administracyjnym. Realizator podtrzymał również wniosek o zawieszenie toczącego się postępowania administracyjnego do zakończenia postępowania przygotowawczego.

Pismem z dnia 21 kwietnia 2020 roku, IZ ponownie wezwała Stronę do przedłożenia dokumentu, z którego będzie wynikało umocowanie dla (...) do występowania w przedmiotowym postępowaniu administracyjnym w imieniu i na rzecz Stowarzyszenia oraz do potwierdzenia czynności dotychczas wykonanych przez w/w osobę w terminie 7 dni od otrzymania niniejszego pisma. Ponadto przypomniał Beneficjentowi, że Stroną postępowania administracyjnego jest (...), nie zaś (...), a wszystkie czynności w postępowaniu, w tym inicjatywa w zakresie postępowania dowodowego, powinny być wykonywane przez Stronę. Pisma z 20 lutego 2020 roku i z dnia 23 marca 2020 roku, żeby odniosły skutek w postępowaniu administracyjnym, powinny zatem zostać podpisane przez osobę legitymującą się stosownym pełnomocnictwem wydanym przez Radę Naczelną Stowarzyszenia. IZ wyjaśniła, że uzasadnienie przeprowadzenia w/w dowodów podane przez Realizatora w piśmie z dnia 23 marca 2020 roku jest ogólnikowe i niewystarczające. Podała, że musi być możliwe ustalenie, czy za pomocą dowodu mają zostać wykazane fakty o istotnym znaczeniu dla rozstrzygnięcia sprawy oraz czy okoliczności te nie zostały już potwierdzone bezsprzecznie za pomocą innych dowodów.

Powyższe wezwanie do złożenia pełnomocnictwa oraz sprecyzowania tezy dowodowej na którą zostali zgłoszeni świadkowie nie zostało wykonane.

Organ nie uwzględnił wniosku zgłoszonego przez przedstawiciela Realizatora o zawieszenie postępowania - Zarząd Województwa Świętokrzyskiego wydał w dniu 12 sierpnia 2020 roku postanowienie odmawiające zawieszenia niniejszego postępowania administracyjnego, w którym szczegółowo uzasadnił swoje stanowisko (Uchwała Zarządu Województwa Świętokrzyskiego nr 2512/20).

Organ uznał również za niezasadny wniosek Realizatora zgłoszony w piśmie z dnia 23 marca 2020 roku o przeprowadzenie dowodów z zeznań świadków. W tym zakresie zostało wydane postanowienie o odmowie przeprowadzenia zawioskowanych wniosków dowodowych (Uchwała Zarządu Województwa z dnia 12 sierpnia 2020 roku nr 2513/20).

Organ uznał jednak, że zasadne jest ponowne zapoznanie się z aktami postępowania przygotowawczego. Powyższe, z uwagi na panujący stan epidemii wywołany COVID-19 okazało się możliwe dopiero 7 lipca 2020 roku. W aktach postępowania ujawniono zeznania kolejnych świadków, potwierdzające, że w projektach nie były przeprowadzane m.in. zajęcia z hortiterapii, chociaż została wytworzona dokumentacja stwarzająca pozory, jakoby miały one miejsce. Informacje te dotyczą jednak w znacznym zakresie innych projektów Beneficjenta realizowanych w ramach RPO WŚ na lata

2014 – 2020. Dodatkowo w aktach postępowania przygotowawczego znajduje się odpis pozwu o zapłatę skierowanego przez (...) przeciwko (...). Z jego treści wynika, że powód domaga się zasądzenia od pozwanego kwoty 149 922,67zł, tytułem zwrotu środków, które (...) przelał z rachunków (...) na swój bez podstawy prawnej, wyrządzając tym samym szkodę Stowarzyszeniu.

Pismem z dnia 4 sierpnia 2020 roku DW IZ EFS poinformował Stronę, że materiał dowodowy w przedmiotowej sprawie został zebrany, a Beneficjent może się z nim zapoznać oraz wypowiedzieć się do zebranych w sprawie dowodów oraz materiałów w terminie 7 dni od daty otrzymania pisma, a także, że decyzja w przedmiotowej sprawie zostanie wydana do 31 sierpnia 2020 roku.

Wnioskodawca nie skorzystał z przysługującego mu uprawnienia i nie zapoznała się z aktami postępowania administracyjnego, w określonym terminie.

Po otrzymaniu informacji, że materiał dowodowy w przedmiotowym postępowaniu został zgromadzony, Realizator przesłał pismo, którym wniósł ponownie o przeprowadzenie dowodu z zeznań świadka Marka Miernika (wpływ 17 sierpnia 2020 roku). Ponowił również wniosek o przeprowadzenie dowodu z akt postępowania przygotowawczego nr DS. 1 (...) nadzorowanego przez Prokuraturę Rejonową Kielce Wschód w Kielcach, w tym zalegających w tych aktach tzw. ścieżek reintegracji – ankiet oraz innych czynności faktycznie zrealizowanych w tym zakresie. Podniósł przy tym, że wskazane dowody są niezbędne do ustalenia niewadliwego stanu faktycznego. Zwrócił także uwagę, że *„niebagatelne znaczenie dla ustaleń w sprawie ma okoliczność zarzutu postanowionego sprawcy (...), którym to UM prowadził korespondencję i z pominięciem organów statutowych kontaktował się w ramach realizacji projektu.”* Zwrócił przy tym uwagę, że *„w/w osoba została postawiona w stan oskarżenia na szkodę dwóch podmiotów (...) oraz Urzędu Marszałkowskiego”*.

Pismem z dnia 24 sierpnia 2020 roku Strona (działająca w jej imieniu(...)) podtrzymała swoje stanowisko, że stroną niniejszego postępowania powinien być (...), a nie (...). Ponadto wskazała, że zakończenie przedmiotowego postępowania jest przedwczesne. Wniosła również o zawieszenie przedmiotowego postępowania na podstawie art. 97 § 1 pkt 4 KPA, tj. do czasu prawomocnego zakończenia postępowania karnego.

W dniu 24 sierpnia 2020 roku Instytucja Zarządzająca, jako pokrzywdzona otrzymała zawiadomienie o wszczęciu śledztwa pod sygnaturą PR 1 Ds. (...) dotyczącego realizacji umowy nr (...) o dofinansowanie projektu (...) w sprawie o czyn z art. 286 § 1 KK, art. 297 § 1 KK w zw. z art. 11 § 2 KK w zw. z art. 12 § 1 KK.

Pismem z dnia 31 sierpnia 2020 roku, Realizator ponowił wniosek o przeprowadzenie dowodu z zeznań świadka (...) oraz wniósł po raz kolejny o przeprowadzenie dowodu z zeznań świadków (...) i (...) na okoliczność sposobu, terminu i trybu oraz zakresu rozliczenia zrealizowanych zadań w ramach projektu „(...)”. Podniósł, że złożone wnioski dowodowe, z jednej strony zmierzają do wskazania, jakie

zadania, o jakim zakresie i w jakiej wartości w ramach dofinansowanego projektu zostały zrealizowane. Dodatkowo wskazał, iż „przyczyny braku zrealizowania zadań, względnie nieprawidłowego wykorzystania środków są bardzo istotne w zakresie ustalenia odpowiedzialności motywów i okoliczności, i to pod względem braku zawinienia realizatora musi rzutować na ocenę postawy i podjętych działań pod kątem ewentualnej decyzji o rozłożeniu zwrotu środków na raty”.

W dniu 22 września 2020 roku, IZ wystąpiła do prokuratora nadzorującego postępowanie przygotowawcze o sygn. akt: PR 1 Ds. (...) o wyrażenie zgody na udostępnienie akt tego postępowania upoważnionemu pracownikowi Organu.

Postanowieniem z dnia 30 września 2020 roku, Organ odmówił przeprowadzenia dowodu z zeznań ponownie zgłoszonych świadków. Przedmiotowe postanowienie zawiera szczegółową argumentację Organu dotyczącą braku podstaw do przeprowadzania przedmiotowych dowodów.

W dniu 12 października 2020 roku, po uprzednim uzyskaniu zgody Prokuratora nadzorującego postępowanie przygotowawcze, upoważniony pracownik zapoznał się z aktami śledztwa toczącego się pod sygn. akt: PR 1 Ds. (...) dotyczącego nieprawidłowości w projekcie realizowanym przez Beneficjenta w ramach RPO WŚ na lata 2014 -2020 pn. „...” nr RPSW.(...). W toku w/w śledztwa przesłuchano świadków, którzy występowali w dokumentacji projektowej, jako jego uczestnicy. **Żadna z przesłuchanych osób nie potwierdziła, jakoby uczestniczyła we wsparciu realizowanym w projekcie „...”, chociaż ich dane znajdują się w dokumentacji projektu, ze wskazaniem, że byli oni jego uczestnikami.** Świadkowie wskazywali m.in., że nie korzystali z żadnego poradnictwa psychologicznego lub pedagogicznego organizowanego przez (...), nie składali podpisów pod „Diagnozą potrzeb i potencjałów” w miejscu: „uczestnik projektu”, nigdy nie widzieli takiej diagnozy i nie przeprowadzano z nimi takiego wywiadu. Świadkowie kategorycznie zaprzeczali, żeby brali udział w jakichkolwiek warsztatach, czy szkoleniach, które organizował (...). (tak: (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...). Część z nich potwierdziło jedynie, że uczestniczyli w jednym spotkaniu mającym miejsce w świetlicy Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Łącznej, na którym osoba prowadząca te zajęcia deklarowała wolę zorganizowania szkoleń. Jak podali świadkowie, nikt nigdy nie kontaktował się z nimi w celu realizacji przedmiotowych obietnic, w konsekwencji w żadnym wsparciu ze strony (...) nie uczestniczyli. Jak wynika z zeznań świadków kilka osób mogło złożyć podpisy pod deklaracją przystąpienia do projektu na spotkaniu w GOPS w Łącznej, jednak jak twierdzili, to nie oni wypełniali te deklaracje i nigdy nie brali udziału w projekcie (m.in. (...), (...), (...)).

Część świadków podkreślała, że korzystała z programu dożywiania, którym byli objęci osobiście, bądź ich członkowie rodziny. Organ zwraca jednak uwagę, że program dożywiania nie wiązał się w żadnej mierze z przedmiotowym projektem, realizowanym w ramach RPO WŚ na lata 2014 – 2020. (m.in. T. Cieślik, K. Nowak, E. Przeorska).

Ponadto pracownicy Gminnych Ośrodków Pomocy Społecznej w Łącznej i Bliżynie, Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Skarżysku – Kamiennej, Miejskiego Centrum Pomocy Rodzinie w Skarżysku – Kamiennej wskazali, że przekazali dane swoich klientów przedstawicielom (...), jednak nie mieli żadnej wiedzy, czy osoby te korzystały z form wsparcia w ramach projektu. Zaprzeczyli, żeby jakiegokolwiek szkolenia, czy inne formy wsparcia prowadzone w projekcie przez (...) miały miejsce w ich siedzibie (m.in. (...), (...), (...), (...), (...), (...)).

W aktach śledztwa znajdują się również zeznania psycholog (...), która rzekomo miała przeprowadzać diagnozy psychologiczne w projekcie „...”. Powyższa osoba potwierdziła w swoich zeznaniach informacje zawarte w swoim oświadczeniu dołączony do akt postępowania 1 DS. (...), tj., **że nie sporządzała diagnoz do przedmiotowego projektu i nie otrzymywała z tego tytułu wynagrodzenia**. Wskazała, że współpracowała z Beneficjentem, jednak w ramach innych projektów, m.in. „Wsparcie dla osób zagrożonych wykluczeniem”, nie prowadziła natomiast diagnoz w spornym projekcie. W aktach znajdują się również zeznania pedagog (...), która zeznała, że prowadziła warsztaty pedagogiczne w projekcie realizowanym przez (...), jednak czynności te były wykonywane w innym projekcie.: tj: „...”, a nie „...”.

Do akt śledztwa o sygn. akt: PR 1 Ds. (...) dołączono zeznania świadków(...), (...),(...)złożone w postępowaniu o sygn. akt: PR 1 (...) zacytowane we wcześniejszym fragmencie opisu stanu faktycznego (str. 18-19 uzasadnienia).

W dniu 15 października 2020 roku, Organ zawiadomił Stronę o przedłużeniu postępowania administracyjnego do dnia 31 października 2020 roku oraz o uzupełnieniu materiału dowodowego w sprawie o dowody zgromadzone w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym pod nadzorem Prokuratury Rejonowej Kielce – Wschód w Kielcach o sygn. akt: PR 1 Ds. (...) i możliwości zapoznania się z aktami i wypowiedzenia się w sprawie.

Stan prawny:

Stosownie do art. 207 ust. 1 Ustawy o finansach publicznych (dalej: UFP), „w przypadku, gdy środki przeznaczone na realizację programów finansowanych z udziałem środków europejskich są:

1) wykorzystane niezgodnie z przeznaczeniem,

2) wykorzystane z naruszeniem procedur, o których mowa w art. 184,

3) pobrane nienależnie lub w nadmiernej wysokości

- *podlegają zwrotowi wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, liczonymi od dnia przekazania środków, w terminie 14 dni od dnia doręczenia ostatecznej decyzji,*

o której mowa w ust. 9, na wskazany w tej decyzji rachunek bankowy. Powtórzenie powyższej regulacji znajduje się także w § 15 Umowy.”

Artykuł 184 ust. 1 UFP stanowi, iż *„wydatki związane z realizacją programów i projektów finansowanych ze środków, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 i 3 UFP, są dokonywane zgodnie z procedurami określonymi w umowie międzynarodowej lub innymi procedurami obowiązującymi przy ich wykorzystaniu.”* W przedmiotowej sprawie należy zatem ocenić, czy mamy do czynienia z sytuacją, w której postanowienia art. 184 ust. 1 UFP zostały naruszone. Organ przeprowadzający postępowanie administracyjne weryfikował, czy Beneficjent dochował postanowień zawartej przez siebie Umowy, złożonego Wniosku, a także Wytycznych, regulujących sposób wydatkowania otrzymanych środków, które zostały mu przyznane warunkowo, na określonych zasadach. W sytuacji, gdy Organ stwierdzi, że doszło do wydatkowania środków publicznych niezgodnie z procedurami, o których mowa w art. 184 ust. 1 UFP lub niezgodnie z przeznaczeniem, IZ zobowiązana jest do podjęcia kroków zmierzających do zobligowania Stowarzyszenia do zwrotu dofinansowania. W tej sytuacji będzie zobowiązana wydać decyzję określającą kwotę dotacji przypadających do zwrotu wraz z odsetkami, liczonymi jak dla zaległości podatkowych, od dnia wypłaty środków do dnia ich zwrotu.

Należy podkreślić, że dla uznania, iż doszło do naruszenia procedur, o których mowa w art. 184 UFP, wystarczające jest zarówno naruszenie postanowień zawartych w umowie o dofinansowanie, jak i Wytycznych, nie zawsze musi nastąpić naruszenie prawa powszechnie obowiązującego, krajowego lub unijnego. Wskazane w/w stanowisko jest utrwalone w orzecznictwie i nie jest obecnie kwestionowane. W prezentowaną linię orzecniczą wpisuje się wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie z dnia 30.01.2018 r. (III SA/Lu 646/17), zgodnie z którym: *„procedury, jakich naruszenie może uzasadniać zastosowanie art. 207 ust. 1 pkt 2 UFP, mogą wynikać nie tylko z aktu prawa powszechnie obowiązującego, ale także z łączącej strony umowy o dofinansowanie, w której zostaje określony uzgodniony sposób działania Beneficjenta.”* Zbliżone stanowisko zajęł także Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie w wyroku z dnia 21.03.2018 r. (I SA/Kr 143/18) stwierdzając, że *„jako naruszenie można uznać wszelkie odstępstwa od zapisów umowy lub naruszenie przepisów prawa unijnego i krajowego, które spowodowało lub mogło spowodować szkodę (uszczerbek) w budżecie ogólnym”*

Przechodząc do rozważań na temat przedmiotowej sprawy IZ zwraca uwagę, że Organ i Beneficjenta łączyła Umowa zawarta 28 marca 2017 roku. Umowa ta kreowała prawa i obowiązki Stron w związku z realizacją projektu pn. „...” nr RPSW.(...) realizowanego przez (...) w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014 – 2020.

Do podstawowych obowiązków Beneficjenta (§ 12 ust. 2 Umowy) należało m.in. **„składnie drugiego i kolejnych wniosków o płatność, zgodnie z harmonogramem płatności, o którym mowa**

w § 11 ust. 1 pkt 1 Umowy, w terminie do 10 dni roboczych od zakończenia okresu rozliczeniowego, z zastrzeżeniem, że końcowy wniosek o płatność, przy jednoczesnym zwrocie niewykorzystanych środków dofinansowania na rachunek IZ, składany jest w terminie do 30 dni kalendarzowych od dnia zakończenia okresu realizacji projektu. W przypadku niedokonania zwrotu w ww. terminie, stosuje się odpowiednio zapisy § 15 Umowy.” Organ wskazuje, że Beneficjent był zobowiązany do składania wniosków o płatność, zgodnie z harmonogramem płatności, stanowiącym załącznik nr 2 do Umowy. Przedmiotowy projekt nr RPSW.(...) miał być realizowany w okresie od dnia 1 lutego 2017 roku do dnia 31 stycznia 2019 roku (po przedłużeniu). A zatem wniosek końcowy powinien zostać złożony najpóźniej 2 marca 2019 roku.

Stowarzyszenie wielokrotnie składało wnioski z opóźnieniem, najczęściej z brakami, w szczególności bez zakładki „monitorowanie uczestników” nie przedstawiając w nich do rozliczenia żadnych kwot ryczałtowych. Ostatecznie osiem wniosków o płatność w przedmiotowym projekcie zostało zweryfikowanych pozytywnie. Co jednak bardzo istotne, we w/w wnioskach **nie przedstawiono do rozliczenia żadnego zadania, a co za tym idzie kwoty ryczałtowej. Na dzień rozwiązania Umowy, a także w dniu wydania przedmiotowej decyzji, do rozliczenia pozostały wszystkie zadania, a także dwa wnioski o płatność, tj. za okres od 1 października 2018 do 31 grudnia 2018 roku oraz wniosek końcowy za okres 1-31 stycznia 2019 roku.**

Podkreślam, że Stowarzyszenie trzy razy przedkładało wniosek o płatność za IV kwartał 2018 roku i za każdym razem IZ RPO WŚ nie mogła go pozytywnie zweryfikować. Przyczyną powyższego było konsekwentne niedołączanie do wniosku dokumentów potwierdzających postęp w realizacji projektu (głównie nieskładanie zakładki „monitorowanie uczestników”). Organ zwraca uwagę, że za każdym razem po negatywnej weryfikacji, (...) otrzymywał informację o nieprawidłowościach we wniosku, które należy poprawić oraz terminie w jakim Stowarzyszenie powinno to zrobić. Ponadto, w przypadku upływu terminu do złożenia poprawionego wniosku, Organ wielokrotnie ponawiał prośbę o przesłanie dokumentów. Takie monity zostały skierowane do Beneficjenta także w przypadku opóźnień w rozliczeniach poprzednich wniosków o płatność (które ostatecznie zostały zweryfikowane pozytywnie), tj. 16.01.2018, 5.01.2018, 21.02.2018, 26.02.2018, 16.05.2018, 25.05.2018, 28.05.2018, 8.06.2018, 16.07.2018, 17.07.2018, 20.07.2018, 25.07.2018, 01.08.2018, 07.08.2018, 13.08.2018, 21.08.2018, 31.08.2018, 10.09.2018, 19.09.2018, 18.10.2018, 25.10.2018, 30.10.2018, 6.11.2018, 22.11.2018, 6.11.2018, 20.12.2018, 04.01.2019, 15.01.2019, 22.01.2019, 6.02.2019, 01.03.2019, 01.03.2019, 02.04.2019, 30.05.2019, 11.07.2019, 30.07.2019, 02.08.2019, 14.08.2019.

Ponadto Wnioskodawca wcale nie złożył wniosku o płatność za okres od 01.01.2019 do 31.01.2019 (wniosek końcowy). **Organ zwraca uwagę, że brak pozytywnej weryfikacji wniosku o płatność za wcześniejszy okres, nie jest przeszkodą do złożenia wniosku za kolejny okres rozliczeniowy.** IZ podkreśla, że w monitach, o których mowa w poprzednim akapicie, IZ wzywała Beneficjenta do przedłożenia zaległych wniosków o płatność. Powyższe ponaglenia nie przyniosły

jednak żadnego rezultatu. Umowne terminy do złożenia dokumentów koniecznych do rozliczenia poszczególnych zadań zostały przez (...) wielokrotnie przekroczone. **Nie budzi zatem żadnych wątpliwości, że Beneficjent nie wywiązał się z obowiązku realizacji projektu, a przede wszystkim rozliczenia otrzymanego dofinansowania zgodnie z Umową. W świetle dowodów zgromadzonych w toku postępowania przygotowawczego, a przede wszystkim niniejszego postępowania administracyjnego, powyższe nie dziwi – żaden bowiem świadek, którego dane widnieją w dokumentacji projektowej, jako uczestnika projektu nie potwierdził, że brał w nim udział.**

W tym miejscu Organ podkreśla, co bardzo istotne w przedmiotowej sprawie, że korespondencja za pomocą systemu SL2014 jest standardową drogą kontaktu między Beneficjentem a IZ. W projekcie nr RPSW.(...) jako osoba do kontaktu z ramienia Wnioskodawcy został wyznaczony Pan (...) – (...). Realizator posiadał zatem na bieżąco informacje o nieprawidłowościach w realizacji projektów i miał wielokrotnie możliwość ich naprawienia, w czasie trwania Umów.

Ponadto w okresie listopad 2018 – marzec 2019 odbyły się spotkania w siedzibie DW EFS, zainicjowane przez Organ i mające na celu wypracowanie rozwiązania pozwalającego zakończyć nieterminowe składanie i uzupełnianie wniosków o płatność i doprowadzić do rozliczenia otrzymanej dotacji (dotyczyły one wszystkich umów nieprawidłowo realizowanych przez (...). Z ramienia IZ RPO WŚ uczestniczył w nich Pan (...). **Podczas każdego ze spotkań, przedstawiciel Beneficjenta deklarował niezwłoczne przedłożenie zaległych wniosków o płatność, rozliczenie zadań, a co za tym idzie otrzymanego dofinansowania. Żadnej ze złożonych obietnic nie dotrzymał.**

Rozpoznając przedmiotową sprawę w pierwszej kolejności, Organ stanął na stanowisku, że Beneficjent naruszył postanowienia Umowy i Wytycznych w zakresie kwalifikowalności wydatków w ramach Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności na lata 2014 – 2020 (dalej: Wytyczne w zakresie kwalifikowalności).

IZ zwraca uwagę, że rozwiązana Umowa w przedmiotowej sprawie **była umową ryczałtową**. Zgodnie zaś z sekcją 6.6.2 pkt 2 Wytycznych w zakresie kwalifikowalności „Wydatki rozliczane uproszczoną metodą są traktowane jako wydatki poniesione. Nie ma obowiązku gromadzenia ani opisywania dokumentów księgowych w ramach projektu na potwierdzenie poniesienia wydatków rozliczanych uproszczoną metodą. **Niemniej właściwa instytucja będąca stroną umowy zobowiązuje beneficjenta w umowie o dofinansowanie projektu do przedstawienia dokumentacji:**

a) potwierdzającej osiągnięcie rezultatów, wykonanie produktów lub zrealizowanie działań zgodnie z zatwierdzanym wnioskiem o dofinansowanie projektu – w przypadku stawek jednostkowych oraz kwot ryczałtowych, o których mowa w sekcji 6.6.1 pkt 1 lit. a i b, lub

b) potwierdzającej rozliczenie kosztów będących podstawą do rozliczenia stawek ryczałtowych – w przypadku stawek ryczałtowych, o których mowa w sekcji 6.6.1 pkt 1 lit. c.”

Dodatkowo zgodnie z sekcją 6.6.2 pkt 3 lit b Wytycznych w zakresie kwalifikowalności „Weryfikacja wydatków rozliczanych za pomocą uproszczonych metod dokonywana jest w oparciu o faktyczny postęp realizacji projektu i osiągnięte wskaźniki, przy czym: (...) w przypadku kwot ryczałtowych – **weryfikacja wydatków polega na sprawdzeniu, czy działania zadeklarowane przez Beneficjenta zostały zrealizowane i określone w umowie o dofinansowanie projektu wskaźniki produktu lub rezultatu osiągnięte.** Rozliczenie, co do zasady, jest uzależnione od zrealizowania danego działania, ale może być również dokonywane w etapach w zależności od specyfiki projektu, np. gdy w ramach projektu zakłada się realizację różnych etapów działania, które mogłyby być objęte kilkoma kwotami ryczałtowymi.” Natomiast zgodnie z sekcją 6.6.2 pkt 4 w/w Wytycznych: „weryfikacji podlega zgodność dostarczonych produktów lub zrealizowanych usług/działań z założeniami określonymi we wniosku o dofinansowanie projektu.” Także sekcja 8.5.2 pkt Wytycznych stanowi, że: „Zatwierdzając wniosek o dofinansowanie projektu, właściwa instytucja będąca stroną umowy uzgadnia z beneficjentem warunki kwalifikowalności kosztów, w szczególności ustala dokumenty, na podstawie których zostanie dokonane rozliczenie projektu, a następnie wskazuje je w umowie o dofinansowanie projektu.” Dokumenty na podstawie których Beneficjent miał rozliczyć otrzymane przez siebie dofinansowanie zostały określone w Umowie (§ 8 ust. 4). Pozostaje **poza sporem, że (...), pomimo licznych interwencji ze strony Organu, nie przedstawił wniosków o płatność i dokumentów pozwalających zweryfikować realizację wskaźników, a tym samym rozliczyć kwoty ryczałtowe przypisane do poszczególnych zadań.**

Jak wskazano powyżej, w Umowie Strony (Stowarzyszenie i IZ) ustaliły, że wydatki w ramach projektu będą rozliczane w oparciu o kwoty ryczałtowe (§ 8 ust. 1 Umowy). W związku z rozliczaniem ryczałtem, Beneficjent nie miał obowiązku gromadzenia i opisywania dokumentów księgowych (§ 9 ust. 1 Umowy). Warunkiem rozliczenia kwot ryczałtowych było osiągnięcie przez Wnioskodawcę wskaźników rezultatu i produktu, o których mowa w § 8 ust. 5 Umowy. **W projekcie przewidziano cztery zadania i przypisane do nich kwoty ryczałtowe. Zgodnie z Umową dokumentami potwierdzającymi wykonanie wskaźników, a co za tym idzie umożliwiającymi rozliczenie zadania były listy obecności, certyfikaty, dzienniki zajęć, raporty ze spotkań cyklicznych, raporty z seminariów, programy zajęć (§ 8 ust. 4 Umowy).** W związku z poszczególnymi zadaniami, Beneficjent zobowiązał się osiągnąć **co najmniej następujące wskaźniki rezultatu i produktu:**

- 1) w ramach kwoty ryczałtowej za zadanie pierwsze:
 - liczba opracowanych ścieżek reintegracji – 40;
 - liczba osób zagrożonych ubóstwem lub wykluczeniem społecznym objętych wsparciem w programie-40;
 - liczba osób z niepełnosprawnością objętych wsparciem w programie – 20;

2) w ramach kwoty ryczałtowej za zadanie drugie:

- liczba osób zaktywizowanych poprzez doradztwo i zadania pośrednictwo pracy – 40;

3) w ramach kwoty ryczałtowej za zadanie trzecie:

-liczba osób zaktywizowanych poprzez doradztwo i pośrednictwo pracy – 40;

- liczba osób zagrożonych ubóstwem lub wykluczeniem społecznym, które uzyskały kwalifikacje po opuszczeniu programu – 40;

4) w ramach kwoty ryczałtowej za zadanie czwarte:

- liczba osób, które zdobyły doświadczenie zawodowe i praktyczne umiejętności poprzez staże -20;

- liczba osób zaktywizowanych poprzez doradztwo i pośrednictwo pracy – 40.

Stosownie do § 8 ust. 7 Umowy: *„w przypadku nieosiągnięcia w ramach kwoty ryczałtowej wskaźników, o których mowa w ust. 5 uznaje się, iż Beneficjent nie wykonał zadania prawidłowo oraz nie rozliczył przyznanej kwoty ryczałtowej”, a zgodnie z § 8 ust. 8 Umowy „Wydatki, które Beneficjent poniósł na zadanie objęte kwotą ryczałtową, która nie została uznana za rozliczoną, uznaje się za niekwalifikowalne i podlegają one zwrotowi na rachunek IZ.”* Dodatkowo zgodnie z 2.4.7 Regulaminu konkursu (str. 69) *„wydatki uznane za niekwalifikowalne, a związane z realizacją projektu, ponosi Wnioskodawca jako strona umowy o dofinansowanie projektu.”* Co prawa, § 16 Umowy stanowi, że *„w przypadku stwierdzenia w projekcie nieprawidłowości, wartość projektu określona w aktualnym wniosku, o którym mowa § 3 ust. 1, ulega odpowiedniemu pomniejszeniu o kwotę nieprawidłowości. Pomniejszeniu ulega także wartość dofinansowania, o której mowa w § 3 ust. 2, w części w jakiej nieprawidłowość została sfinansowana ze środków dofinansowania (...)”* to jednak zasada „odpowiedniego” zmniejszenia dofinansowania o kwotę nieprawidłowości może mieć zastosowanie jedynie do nieprawidłowości innych niż te, które powstały na skutek niezrealizowania wskaźników produktu i rezultatu, o których mowa w § 8 pkt 5 Umowy. Konsekwencje nieosiągnięcia wskaźników przez Beneficjenta zostały bowiem wyraźnie wskazane w § 8 pkt 7 i 8 Umowy, a Organ stoi na stanowisku, że ta regulacja stanowi przepis szczególny w stosunku do ogólnej zasady wskazanej w § 16 Umowy. Należy zwrócić uwagę, że przyjęty w Umowie sposób jej rozliczenia poprzez kwoty ryczałtowe z jednej strony powoduje ułatwienia dla Beneficjenta - brak obowiązku gromadzenia i opisywania dokumentów księgowych, ale z drugiej strony zastrzeżenie binarnego rozliczania kosztów.

Podkreślenia wymaga fakt, że **Umowa jasno przewidywała konsekwencje realizowania projektu niezgodnie z jej postanowieniami, w tym nieterminowego przedkładania wniosków o płatność, a co za tym idzie nierozliczania przekazanych środków publicznych. §33 ust. 1 pkt 3 Umowy jednoznacznie wskazuje, że, w sytuacji, gdy Beneficjent realizuje projekt niezgodnie z Umową, IZ ma możliwość jej rozwiązania w trybie natychmiastowym.** Organ stanął na stanowisku, że doszło do rażącego naruszenia obowiązków Beneficjenta, o których mowa w § 12 Umowy, w konsekwencji czego IZ słusznie podjęła decyzję o rozwiązaniu Umowy bez zachowania okresu wypowiedzenia (na podstawie § 33 ust. 1 pkt 3 Umowy). Umowa rozwiązała się w dniu 12 września 2019 roku.

Zgodnie z łączącą strony Umową, w przypadku jej rozwiązania na podstawie § 33 ust. 1 pkt 1-3, **Beneficjent zobowiązany jest do zwrotu całości lub części otrzymanego dofinansowania wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych liczonymi od dnia przekazania dofinansowania.** (§ 35 ust. 1 Umowy). Natomiast stosowanie do § 35 ust. 3 Umowy, *„Strona zobowiązuje się przedstawić rozliczenie otrzymanych form dofinansowania, w formie wniosku o płatność, a niewykorzystana część otrzymanych transz dofinansowania podlega zwrotowi na rachunek IZ w terminie 30 dni kalendarzowych od zakończenia realizacji projektu.”* W przypadku niedokonania zwrotu w w/w terminie, stosuje się przepisy § 15 Umowy. **Przedmiotem dalszych rozważań będzie zatem ustalenie, czy Beneficjent zobowiązany jest do zwrotu dotacji w całości, czy w części, tj. czy zachodzi podstawa do rozliczenia któregośkolwiek z zadań, a co za tym idzie przypisanej do niego kwoty ryczałtowej.**

Jak wskazano powyżej, w zweryfikowanych pozytywnie wnioskach o płatność Beneficjent nie dokonał rozliczenia żadnej kwoty ryczałtowej. Było to niezgodne z harmonogramem płatności, stanowiącym integralną część Umowy (załącznik nr 2) (we wniosku o płatność za III kwartał 2017 roku Stowarzyszenie miało rozliczyć kwotę ryczałtową przyznaną za wykonanie zadania nr 1, we wniosku za IV kwartał 2017 roku kwotę ryczałtową za zadanie nr 2, we wniosku za II kwartał 2018 roku kwotę ryczałtową za zadanie nr 3, zaś kwotę ryczałtową nr 4 we wniosku końcowym). Po licznych monitach ze strony Organu, w sprawie rozliczenia zadań, Beneficjent nadal tego nie robiąc, kilka tygodni przed zakończeniem projektu zawniioskował o zmianę harmonogramu, zgodnie z którym pierwsze trzy zadania miały zostać rozliczone we wniosku o płatność za październik – grudzień 2018, a ostatnie we wniosku końcowym. Wychodząc naprzeciw Stowarzyszeniu, Organ uwzględnił w/w wnioski. Zarówno wniosek końcowy, jak i wniosek za poprzedzający go okres rozliczeniowy nie został pozytywnie zweryfikowany (końcowy nie został nawet złożony). W tej sytuacji, jak wskazano już powyżej, należało stwierdzić, **iż Beneficjent nie rozliczył żadnego zadania, a co za tym idzie żadnej kwoty ryczałtowej określonej w Umowie.** Co prawda, w korespondencji wymienianej z Organem już po rozwiązaniu Umowy, Realizator twierdził, *„że projekt został zrealizowany w całości zgodnie z założeniami i osiągnięto wszystkie zakładane rezultaty, co znajduje pełne odzwierciedlenie w dokumentacji projektowej”*(str. 1 pisma z dnia 26 października 2019 roku) oraz *„zakładane w nim zadania zostały wykonane i rezultaty osiągnięte”*. (strona nr 1 pisma z dnia 14 października 2019 roku), **jednak na poparcie powyższego nie przedłożył żadnych dokumentów potwierdzających realizację zadań i osiągnięcie wskaźników, ani podczas weryfikacji wniosków o płatność, ani na etapie postępowania administracyjnego.**

Przede wszystkim jednak, powyższym twierdzeniom przeczą ustalenia poczynione w toku przedmiotowego postępowania. Także zeznania świadków, złożone przez nich w toku postępowań przygotowawczych (...)oraz (...), w tym w szczególności (...)- Sekretarza (...), który wskazał, że *„podczas analizy dokumentacji projektowej doszedł do przekonania, że z rozliczenia projektów*

ryczałtowych (w tym przedmiotowego) nic nie będzie, bo wszystkie rzeczy, które wykonał (...) są nacechowane popełnieniem czynów zabronionych, w tym podrobienia, przerobienia i poświadczenia nieprawdy” **nie pozostawiają żadnej wątpliwości, że przedmiotowy projekt jest w całości obciążony wadą.**

Należy zwrócić uwagę, że już pierwsze zadanie polegające na przeprowadzeniu diagnozy potrzeb i potencjałów jest obciążone rażąco nieprawidłowością. Opracowanie ścieżek reintegracji rzekomo powierzono bowiem pani psycholog (...), która oświadczyła, że „tych czynności nie wykonywała i nie otrzymała żadnego wynagrodzenia z tego tytułu.” Zaprzeczyła, aby na sporządzonej dokumentacji widniały jej podpisy. Z powyższego należy wyprowadzić wniosek, że nawet jeśli jakiegokolwiek inne działania byłyby w projekcie podejmowane, na co Beneficjent nie przedłożył żadnych dowodów, a przeczy temu materiał zgromadzony w przedmiotowej sprawie, to i tak zadania nie mogłyby być wykonywane właściwie z uwagi na to, że pierwszy element ścieżki wsparcia w projekcie nie został zrealizowany. Nawet przyjmując hipotetycznie, że jakakolwiek pomoc byłaby udzielona w sposób zgody z wnioskiem o dofinansowanie, to brak wykonania zadania nr 1 powoduje, że wsparcie skierowane do ewentualnych uczestników nie było właściwie dobrane. Na marginesie należy zaznaczyć, że w trzeciej wersji wniosku za IV kwartał 2018 roku (ostatni wniosek złożony przez Stowarzyszenie), Beneficjent deklarował, co prawda, że wskaźniki produktu zostały zrealizowane na poziomie przewidzianym we wniosku o dofinansowanie (100%), **jednak stopień realizacji wszystkich wskaźników rezultatu w projekcie wynosi 0%**. Jedynie do zmierzenia pierwszego zadania przypisano w Umowie wyłącznie wskaźniki produktu, których spełnienie deklarowano w w/w wniosku o płatność na poziomie 100%. Organ stanął na stanowisku, że nawet tego zadania nie może jednak uznać za zrealizowane, a kwoty ryczałtowej za rozliczoną, gdyż po pierwsze Beneficjent nie przedstawił jej do rozliczenia we wniosku, składając jedynie wnioski sprawozdawcze, po drugie dokumentacja nie została sporządzona w sposób rzetelny. Obok zeznań psycholog (...), która rzekomo miała opracować ścieżki reintegracji, a zaprzeczyła, żeby wykonywała na rzecz Stowarzyszenia taką usługę, świadczą o powyższym także operacje finansowe na rachunku projektowym. Potwierdzenie transakcji na rachunku bankowym projektu nr 30 2490 0005 0000 4600 9765 1920 wskazuje, że wynagrodzenie za przygotowanie IPD, choć w tytule przelewu wymieniona została w/w osoba, środki trafiły de facto na rachunek bankowy należący do (...) (...) – przelew z 16 kwietnia 2018 roku. Realizator, zgłaszał, co prawda w piśmie, które wpłynęło do Organu 17 sierpnia 2020 roku, żeby IZ włączyła do materiału dowodowego przedmiotowej sprawy znajdujące się w dokumentacji projektowej ścieżki reintegracji, celem wykazania podejmowanych w projekcie działań. Organ uznał to za niezasadne, biorąc pod uwagę, w szczególności wcześniejsze twierdzenia przedstawiciela Realizatora –(...), że dokumentacja ta została spreparowana (zeznania w postępowaniu przygotowawczym), a także zeznania osoby rzekomo ją sporządzającej, która kategorycznie zaprzeczyła, jakoby podpisy pod „Diagnozą...” nakreślone jako „(...)” należały do niej, a przede wszystkim na skutek analizy zeznań świadków (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), którzy zgodnie z dokumentacją projektową byli uczestnikami

projektu, a podczas zeznań w toku postępowania przygotowawczego, żadna z tych osób nie potwierdziła swojego uczestnictwa we wsparciu. W pozostałych zadaniach do zweryfikowania ich wykonania przypisano wskaźniki rezultatu, które Beneficjent wykazywał na poziomie 0%. Ponadto także te zadania nie zostały przedstawione do rozliczenia.

W tym miejscu zauważyć należy, że w przypadku kosztów rzeczywistych, czy standardowych stawek jednostkowych, gdy ilości (wskaźniki wykonania) się zmniejszają, w sposób proporcjonalny zmniejszają się koszty. W przypadku kwot ryczałtowych ten „proporcjonalny związek” pomiędzy ilościami a płatnościami nie ma zastosowania. W Umowie został sprecyzowany zakres oczekiwanych rezultatów/produktów projektu, których osiągnięcie na poziomie 100% będzie skutkowało pełnym rozliczeniem ryczałtu. Jak wspomniano powyżej, w niniejszym projekcie przewidziano cztery zadania. Do każdego z nich została przyporządkowana kwota ryczałtowa. W przypadku zrealizowania w pełni wskaźników przypisanych do któregośkolwiek z nich, Beneficjent rozliczyłby kwotę ryczałtową przyznaną za wykonanie danego zadania. Dofinansowanie mogło zostać rozliczone zatem w części, tj. za dane zadanie, ale tylko w przypadku zrealizowania w pełni wskaźników dla niego zastrzeżonych. Wyjątkowo reguła proporcjonalności może zostać zastosowana w projektach rozliczanych kwotami ryczałtowymi, **niemniej jednak nie odnosi się ona do wskaźników określanych dla rozliczenia danej kwoty ryczałtowej, a wskaźników produktu i rezultatu określonych dla realizacji celu projektu (wskazanych w pkt 3.1. Wniosku).** Jeżeli w projekcie, poza wskaźnikami rozliczającymi kwoty ryczałtowe, określono również inne wskaźniki monitorowania, podlegają one weryfikacji i rozliczeniu na zasadach ogólnych, tj. z uwzględnieniem zastosowania reguły proporcjonalności wynikającej z Wytycznych. W przedmiotowym projekcie taka sytuacja nie miała miejsca – wszystkie wskaźniki zostały przypisane do poszczególnych kwot ryczałtowych. Beneficjent we wnioskach o płatność podał jedynie, że zrealizował wskaźniki produktu, przy wskaźnikach rezultatu wskazując „0”. A biorąc pod uwagę skalę nieprawidłowości w przedmiotowym projekcie należy z prawdopodobieństwem granicznym z pewnością stwierdzić, że zadeklarowane wskaźniki produktu także nie zostały wykonane. **Organ nie posiadał zatem żadnych podstaw prawnych do uznania za kwalifikowalną którejkolwiek kwoty ryczałtowej w przedmiotowym projekcie.**

Poza wskazanymi powyżej postanowieniami Umowy i Wytycznych w zakresie kwalifikowalności, Beneficjent naruszył także § 12 ust. 5 Umowy, zgodnie z którym „Beneficjent zobowiązuje się do usunięcia błędów lub złożenia pisemnych wyjaśnień w wyznaczonym przez IZ terminie. W przypadku niedotrzymania ww. terminu mają zastosowanie przepisy § 33 niniejszej Umowy”. Zachowanie Stowarzyszenia przy rozliczaniu przedmiotowego dofinansowania należy uznać za naganne. Swoim postępowaniem Strona naruszyła podstawowe obowiązki wynikające z Umowy, tj. obowiązek wykazania realizacji wskaźników przypisanych do danych kwot ryczałtowych. Wniosek za okres październik – grudzień 2018 roku był, co prawda składany ale stale z tymi samymi brakami

uniemożliwiającymi jego pozytywną weryfikację. Poza innymi nieprawidłowościami, Beneficjent uporczywie nie przedkładał załączki „monitorowanie uczestników”, której brak uniemożliwił pozytywne zweryfikowanie wniosku o płatność. Beneficjent nierzetelnie podchodził do rozliczenia otrzymanego dofinansowania. Świadczy o tym także fakt, że wniosek końcowy o płatność, pomimo, że projekt zakończył się 31 stycznia 2019 roku nie został złożony nawet po dniu rozwiązania Umowy (12 września 2019 roku). Organ zwraca uwagę, że **IZ wielokrotnie wzywała do przedłożenia dokumentów, wskazując, co powinno zostać złożone i oferując pomoc w rozliczeniu otrzymanego dofinansowania. Co bardzo istotne, Beneficjent zobowiązany był do rozliczenia 100% dofinansowania w końcowym wniosku o płatność (tak § 12 ust. 10 Umowy), a tego nie zrobił.** Naruszony został także § 15 ust. 5 Umowy, który stanowi, że *„Beneficjent jest zobowiązany przedstawić rozliczenie otrzymanych transz dofinansowania w formie wniosku o płatność w terminie 30 dni kalendarzowych od dnia zakończenia realizacji projektu.”* Ponadto § 15 ust. 12 Umowy, zgodnie z którym *„końcowe rozliczenie Projektu uwarunkowane jest przekazaniem przez Beneficjenta ostatecznych danych nt. spełnienia kryterium efektywności społecznej i efektywności zatrudnieniowej zgodnie z § 8 pkt 9-11 Umowy.”* Spełnienie wskaźników efektywności społecznej i efektywności zatrudnieniowej było w przedmiotowym projekcie kryterium dostępu. Stowarzyszenie nie przedłożyło żadnych dowodów na potwierdzenie spełnienia kryterium efektywności społecznej i zatrudnieniowej. Należało zatem przyjąć, że kryterium dostępu zostało spełnione na poziomie 0%. Skoro spełnienie kryterium jest konieczne do przyznania dofinansowania, to w przypadku, kiedy nie zostaje ono spełnione, dofinansowanie nie może być wypłacone, a uprzednio przyznane podlega zwrotowi, w zakresie w jakim kryterium to nie zostało spełnione. Powyższe jest kolejną przyczyną do żądania od Beneficjenta zwrotu całości dofinansowania (przyjęto spełnienie kryterium dostępu na poziomie 0%, z uwagi na nieprzedłożenie przez (...) dokumentów potwierdzających jego wykonanie).

Obok w/w postanowień Umowy zastosowanie ma jej § 20 ust. 2 zgodnie z którym, *„Beneficjent ponosi odpowiedzialność za realizację projektu zgodnie z właściwymi przepisami krajowymi oraz właściwymi wytycznymi”*, a obowiązek przedkładania wniosków o płatność jest przecież podstawowym obowiązkiem podmiotu realizującego projekt dofinansowywany ze środków publicznych. Nie budzi żadnych wątpliwości, że głównym obowiązkiem jest też rozliczenie otrzymanego dofinansowania poprzez wykazanie zrealizowania wskaźników przypisanych do poszczególnych kwot ryczałtowych. Zgodnie z § 20 ust. 1 Umowy ***„ocena kwalifikowalności poniesionego wydatku dokonywana jest w trakcie realizacji projektu poprzez ocenę wniosków o płatność.”*** W przedmiotowej sytuacji ocena realizacji wskaźników nie była możliwa, gdyż wniosek końcowy, w którym miały zostać rozliczone kwoty ryczałtowe nie został złożony (wniosek za okres 1- 31 stycznia 2019 roku) a wniosek za IV kwartał 2018 roku zawierał braki, które uniemożliwiły jego pozytywną weryfikację (wniosek za okres 1 października 2018 do 31 grudnia 2018 roku).

Niezależnie od wyżej wskazanych fundamentalnych naruszeń związanych z procedurą realizacji i rozliczenia projektu, przeprowadzona przez Organ ocena zgromadzonego materiału dowodowego doprowadziła do wniosku, że **w przedmiotowej sprawie doszło także do wykorzystania środków niezgodnie z przeznaczeniem, tj. do wypełnienia dyspozycji art. 207 ust. 1 pkt 1 UFP**. Prowadzone przez organy ścigania postępowania przygotowawcze pozwalają wyprowadzić wniosek, że w wykonaniu przedmiotowego projektu doszło do rażących nieprawidłowości, polegających nie tylko na jego nierozliczeniu, co było głównym powodem rozwiązania umowy o dofinansowanie, ale przede wszystkim do zdefraudowania środków publicznych. O powyższym świadczą zeznania świadków (...), (...), jak również (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), a przede wszystkim zapis operacji na koncie projektowym, z którego bezsprzecznie wynika, iż środki przeznaczone w opisach przelewów m.in. na ZUS, wynagrodzenie dla osoby rzekomo świadczącej w projekcie usługi z konta projektu trafiały bez podstawy prawnej na rachunek bankowy Skarbnika (...). Ponadto z rachunku projektowego podejmowano gotówkę, co nie znajduje uzasadnienia w dokumentacji projektowej. Ponadto w dokumentacji projektowej brak dokumentów kosztowych, potwierdzających wydatki ponoszone w przedmiotowym projekcie. W systemie księgowym Stowarzyszenia nie został zaksięgowany żaden dokument potwierdzający wydatki ponoszone w ramach niniejszego projektu.

W tym miejscu Organ podnosi, że stosownie do art. 75 § 1 zd. 1 Kodeksu Postępowania Administracyjnego (dalej: KPA), **„jako dowód w sprawie należy dopuścić wszystko, co może przyczynić się do wyjaśnienia sprawy, a nie jest sprzeczne z prawem.”** W przedmiotowym postępowaniu Organ dopuścił jako dowód także dokumenty znajdujące się w aktach postępowania przygotowawczego prowadzonego pod nadzorem Prokuratury Rejonowej Kielce – Wschód w Kielcach pod sygn. akt: PR 1 (...). Pracownik Organu sporządził fotokopie z akt postępowania przygotowawczego i włączył je do akt przedmiotowej sprawy. IZ stoi na stanowisku, że nie ma obowiązku przeprowadzenia dowodu z przesłuchania świadka, jeżeli dysponuje protokołem jego przesłuchania dokonany w innym postępowaniu, dlatego też skorzystanie z takiego protokołu nie może być poczytywane za naruszenie przepisów kodeksu postępowania administracyjnego (tak m.in. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 7 czerwca 2019 roku sygn. akt: I FSK 785/17). Ponadto do akt przedmiotowej sprawy zostały włączone potwierdzenia operacji dokonywanych z rachunku projektowego, także znajdujące się w aktach w/w postępowania przygotowawczego. Organ stoi na stanowisku, że również przeprowadzenie dowodu z dokumentów znajdujących się w aktach innego postępowania mieści się w formule dowodu przyjętej w art. 75§ 1 KPA (tak m. in. Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 9 maja 2019 roku w sprawie o sygn. akt: II OSK 1213/18). Realizator wnosił, co prawda o przeprowadzenie dowodów z zeznań świadków (...), (...) i (...), Organ wydał jednak w przedmiotowym postępowaniu postanowienia, w których oddalił w/w wnioski dowodowe. Po pierwsze wnioski te zostały złożone przez osobę, która nie wylegitymowała się upoważnieniem do występowania w postępowaniu administracyjnym w imieniu i na rzecz strony. Po drugie Organ stanął na stanowisku, że sprawa została dostatecznie wyjaśniona, a zgłoszone wnioski, z uwagi na sformułowaną tezę

dowodową, nie mogą przyczynić się do poczynienia ustaleń o istotnym znaczeniu dla sprawy, tj. w zakresie rekonstrukcji elementów stanu faktycznego, które mają znaczenie dla określenia zaistnienia lub nie przesłanek wydania decyzji zwrotowej. Ponadto Organ włączył do akt sprawy protokół zawierający zeznania (...) złożone w postępowaniu przygotowawczym (sygn. akt PR 1 Ds. (...)) włączone również do akt postępowania PR (...)

Organ w toku postępowania zmierzał do ustalenia czy naruszenia zaistniałe przy realizacji projektu stanowią nieprawidłowość o której mowa w art. 2 pkt 36 Rozporządzenia nr 1303/2013. Stosownie do w/w przepisu „nieprawidłowość” oznacza „**każde naruszenie prawa unijnego lub prawa krajowego dotyczące stosowania prawa unijnego, wynikające z działania lub zaniechania, które ma lub może mieć szkodliwy wpływ na budżet Unii poprzez obciążenie budżetu Unii nieuzasadnionym wydatkiem.**” W świetle art. 2 pkt 36 Rozporządzenia nr 1303/2013, aby można było mówić o zaistnieniu nieprawidłowości, muszą zatem łącznie zostać spełnione następujące przesłanki:

- 1) naruszenie przepisów prawa unijnego lub prawa krajowego dotyczącego stosowania prawa unijnego,
- 2) działanie lub zaniechanie podmiotu gospodarczego,
- 3) wywarcie lub potencjalna możliwość wywarcia szkodliwego wpływu na budżet Unii poprzez obciążenie budżetu Unii nieuzasadnionym wydatkiem.

Organ stoi na stanowisku, iż w przedmiotowej sprawie nie można mieć żadnych wątpliwości, że doszło do powstania nieprawidłowości, która ma szkodliwy wpływ na budżet Unii, poprzez wydatkowanie środków finansowych pochodzących z UE niezgodnie z procedurami wskazanymi w art. 184 UFP, a przede wszystkim z przeznaczeniem.

Po pierwsze, Beneficjent naruszył przepisy prawa unijnego lub prawa krajowego dotyczącego stosowania prawa unijnego. Nie wywiązał się z obowiązku rozliczenia wypłaconego mu dofinansowania. Nie rozliczył wskazanych w Umowie kwot ryczałtowych, a jest to jeden z podstawowych obowiązków nałożonych na Beneficjenta w Umowie. Stowarzyszenie naruszyło postanowienia Umowy, tj. § 8 ust. 4, 5, 7 i 8, § 10 ust. 22, § 12 ust. 2, 5 i 10, §15 ust. 5 i 12, § 20 ust. 1 i 2, a także sekcję 6.6.2 pkt 2, pkt 3 lit. b, pkt 4 oraz 8.5.2 Wytycznych w zakresie kwalifikowalności. Wskazać należy, że dla uznania, iż doszło do uchybienia procedur, o których mowa w art. 184 UFP, wystarczające jest zarówno naruszenie postanowień zawartych w umowie o dofinansowanie jak i Wytycznych (więcej na str. 23-24 powyżej).

Po drugie, konieczne jest działanie lub zaniechanie podmiotu gospodarczego. Zgodnie z brzmieniem art. 2 pkt 37 Rozporządzenia 1303/2013 podmiotem gospodarczym jest każda osoba fizyczna, prawna lub inny podmiot biorący udział we wdrażaniu pomocy z Funduszy, z wyjątkiem

charakter umowy (ryczałtowa), Beneficjent nie miał obowiązku gromadzenia i opisywania dokumentów księgowych na cele związane z rozliczaniem projektu, niemniej jednak obowiązek ten wynika z innych przepisów prawa krajowego (m.in. podatkowego), a stosownie do postanowień Umowy, Beneficjent powinien postępować zgodnie z przepisami prawa krajowego.

Spełnienie dwóch wyżej wymienionych przesłanek jest niewystarczające do ustalenia, iż mamy do czynienia z nieprawidłowością. Trzecia z przesłanek wskazuje więc na konieczność wystąpienia lub uprawdopodobnienia wystąpienia szkodliwego wpływu na budżet Unii poprzez obciążenie go nieuzasadnionym wydatkiem w związku z niezgodnym z prawem działaniem lub zaniechaniem podmiotu gospodarczego (beneficjenta). Przechodząc od rozważań doktrynalnych na grunt niniejszej sprawy, Organ przeprowadził operację myślową, z której wynika logiczne następstwo zdarzeń zapoczątkowanych naruszeniem prawa, a zakończonych finansowaniem nieuzasadnionego wydatku z budżetu UE. **Niewątpliwie naruszenie obowiązujących procedur, co do rozliczenia otrzymanego dofinansowania spowodowało powstanie szkody w budżecie UE.** Beneficjent nie rozliczył otrzymanego dofinansowania. Nie wykazał realizacji założonych wskaźników produktu i rezultatu, nie ma zatem żadnych podstaw do przyjęcia, że wypłacona mu dotacja została wykorzystana zgodnie z przeznaczeniem. Należy zatem uznać, że dofinansowanie nie zostało wydatkowane prawidłowo. Ponadto weryfikacja operacji na rachunku bankowym projektu wykazała, że środki z tego rachunku **były wydatkowane na cele niezwiązane z projektem.** Zakładając, racjonalność Beneficjenta, a takim wzorcem należy się posługiwać przy ocenie postępowania Strony – jeżeli (...) zrealizowałaby projekt w 100% zgodnie z założeniami, z całą pewnością rozliczyłaby bez zbędnej zwłoki otrzymane dofinansowanie. Natomiast w przedmiotowej sprawie nie zrobił tego mimo wiedzy jakie konsekwencje niesie za sobą nierozliczenie Umowy w terminie (rozwiązanie umowy i zwrot dofinansowania). Co więcej przedstawiciel Realizatora (...) potwierdził, że wypłaty dokonywane z rachunku projektowego nie były wydatkowane na cele związane z projektem. (...) przelewał fundusze publiczne na prywatny rachunek bankowy, tytułem wskazując różne działania związane z realizacją projektu np. ZUS, czy wynagrodzenie dla psychologa (...) i inne. Co więcej, rzekomi uczestnicy projektu kategorycznie zaprzeczyli, jakoby korzystali z jakiegokolwiek formy wsparcia w projekcie. Mając na uwadze wszystkie powyższe okoliczności, Organ nie ma wątpliwości, że projekt był prowadzony z rażącym naruszeniem prawa, a środki publiczne wydatkowane niezgodnie z zasadami wskazanymi w ustawie o finansach publicznych i Wytycznych w zakresie kwalifikowalności. Szkodę w budżecie Unii wyrządzoną przez (...) **należy określić na kwotę 325 937,50zł**, tj. całą wartość wypłaconego Stronie dofinansowania. W projekcie nie rozliczono żadnego zadania, a zatem zasadnym było uznanie, że cała dotacja została wydatkowana nieprawidłowo.

Organ stanął zatem na stanowisku, że w przedmiotowej sprawie mamy do czynienia z nieprawidłowością indywidualną.

Organ stwierdzając wystąpienie **nieprawidłowości indywidualnej ma obowiązek podjęcia działań w celu odzyskania kwoty nieprawidłowości, musi mieć jednak także na uwadze treść art. 24 ust. 11 Ustawy wdrożeniowej, czyli zasadę nieobciążania beneficjentów nieprawidłowościami będącymi konsekwencją działania lub zaniechania właściwej instytucji lub organów państwa.** Po przeanalizowaniu całego procesu wdrażania projektu, Organ stoi na stanowisku, że w przedmiotowej sprawie nie zachodzą jakiegokolwiek podstawy do uznania, że to IZ spowodowała powstanie nieprawidłowości. To na Beneficjencie spoczywał obowiązek realizacji projektu zgodnie z Wnioskiem i Umową, tj. jeżeli chodzi o przedmiotową sprawę, zrealizowania wsparcia, rozliczenia 100% otrzymanego dofinansowania najpóźniej we wniosku końcowym o płatność w terminie 30 dni od zakończenia realizacji projektu oraz wydatkowania środków publicznych na cele związane z projektem. W korespondencji z IZ po rozwiązaniu Umowy, Beneficjent oświadczał, że do nieprawidłowości doszło przez trudną sytuację osobistą pracownika, który jako jedyny miał dostęp w przedmiotowym projekcie do systemu SL2014. Zważyć jednak należy na brzmienie § 28 ust. 9 Umowy, zgodnie z którym „**Wszelkie działania w SL2014 osób uprawnionych są traktowane w sensie prawnym jako działanie Beneficjenta.**” Dodatkowo Beneficjent ma możliwość, a jeśli uzna, że zachodzi taka potrzeba, w szczególności, kiedy realizacja projektu jest zagrożona, powinien zwrócić się o udzielenie dostępu do systemu SL2014 także dla innych osób. Twierdzenia, że Organ prowadził korespondencję z (...) „z pominięciem innych organów statutowych” jest zupełnie nieuzasadnione. Podstawowym kanałem komunikacji Stron przy realizacji umowy jest bowiem system SL 2014, a Beneficjent jest zobowiązany do należytego zarządzania prawami dostępu do SL 2014. Zgodnie z Umową przedmiotem komunikacji wyłącznie przy wykorzystaniu SL2014 nie mogą być jedynie zmiany treści umowy, kontrole na miejscu przeprowadzane w ramach projektu, dochodzenie zwrotu środków od Beneficjenta, w tym prowadzenie postępowania administracyjnego w celu wydania decyzji o zwrocie środków. Beneficjent wskazał (...) jako osobę upoważnioną do kontaktu przy realizacji projektu, zasadnie zatem Organ korespondował z w/w osobą. Nie budzi żadnych wątpliwości, że konsekwencje działania pracownika, który zaniechał rozliczenia otrzymanego przez (...) dofinansowania ponosi Stowarzyszenie. Co więcej, już w toku postępowania administracyjnego, a zatem po rozwiązaniu umowy o dofinansowanie, Organ powziął wiedzę, że środki przekazane Beneficjentowi w ramach dotacji zostały przeznaczone na cele niezwiązane z projektem. Powyższe potwierdzają także zeznania przedstawiciela Stowarzyszenia, który w toku postępowania przygotowawczego oświadczył, że „wszystkie działania podejmowane przez (...) były obarczone nieprawidłowością.” Ewentualne roszczenia, które nabędzie (...) w stosunku do tego pracownika na skutek wydania przedmiotowej decyzji, będą mogły być przez Stronę realizowane w odrębnych postępowaniach – cywilnym lub karnym. W świetle powyższego twierdzenia Beneficjenta, że projekt został zrealizowany prawidłowo nie znalazły żadnego potwierdzenia w posiadanej przez Organ dokumentacji. **Tym bardziej, że w toku prowadzonego**

w przedmiotowej sprawie postępowania administracyjnego, Strona, pomimo uprzednich deklaracji nie przedłożyła żadnych dokumentów potwierdzających te twierdzenia.

Konkludując, przeprowadzona wszechstronna analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego doprowadziła do wniosku, że Beneficjent naruszył postanowienia Umowy. Powyższe determinowało konieczność wezwania Beneficjenta do zwrotu całości dofinansowania. W związku z brakiem zwrotu dotacji zaszła konieczność wydania decyzji administracyjnej zgodnie z art. 207 ust. 9 UFP. Przepis ten zobowiązuje organ administracji, po bezskutecznym upływie 14 dniowego terminu do dobrowolnego zwrotu, do wydania decyzji określającej kwotę przypadającą do zwrotu i termin, od którego nalicza się odsetki, oraz sposób zwrotu środków.

Organ przeprowadził także rozważania, kto powinien być Stroną postępowania administracyjnego w przedmiotowej sprawie, a w konsekwencji adresatem Decyzji. Zagadnienie to było przedmiotem sporu pomiędzy Organem, a Beneficjentem zarówno przed wszczęciem postępowania, jak i w trakcie jego trwania.

Mianowicie, (...) podczas wymiany korespondencji z IZ stał na stanowisku, że „Beneficjentem dofinansowania jest (...) nie zaś władze krajowe Stowarzyszenia. (...) jako Beneficjent, miałby więc również status strony postępowania administracyjnego, w rozumieniu art. 28 i 29 KPA.” (...) w uzasadnieniu swojego stanowiska podnosił, że zgodnie z postanowieniami § 79 pkt 1 i 3 Statutu Stowarzyszenia „zarządy wojewódzkie i okręgowe Stowarzyszenia są samofinansującymi się podmiotami i samodzielnie odpowiadają za swoje zobowiązania”. „Samofinansowanie i samodzielność Zarządów Wojewódzkich (Okręgowych) (...) wynikająca z powyższego uregulowania statutowego, obejmuje zarówno prawa i obowiązki opisane w przepisach prawa cywilnego, jak też uprawnienia i zobowiązania stron postępowań administracyjnych.” Ponadto (...) powołał się na brzmienia art. 28 KPA, zgodnie z którym „Stroną jest każdy, czyjego interesu prawnego lub obowiązku dotyczy postępowanie albo kto żąda czynności organu ze względu na swój interes prawny lub obowiązek.” A nadto w myśl dyspozycji art. 29 KPA stroną postępowania może być także jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej. Zgodnie z tym przepisem: „Stronami mogą być osoby fizyczne i osoby prawne, a gdy chodzi o państwowe i samorządowe jednostki organizacyjne i organizacje społeczne – również jednostki nieposiadające osobowości prawnej.”(pismo Beneficjenta z 24 września 2019 roku).

Organ stoi na stanowisku, że w przedmiotowej sprawie, wbrew twierdzeniom Beneficjenta, **Stroną postępowania administracyjnego jest (...), a nie (...) Stowarzyszenia.** Umowa z dnia 28 marca 2017 roku jednoznacznie wskazuje, że jej stroną (zgodnie z komparcją Umowy) jest (...), zaś zgodnie z § 2 ust. 4 Umowy, projekt miał być realizowany przez(...)”. Nieprawidłowe jest zatem twierdzenie (...), iż Beneficjentem umowy o dofinansowanie jest (...). W tej sytuacji, bez znaczenia pozostaje argumentacja prezentowana przez Beneficjenta w piśmie z dnia 24 września 2019 roku. Zwrócić należy

uwagę, że wszelkich czynności związanych z uzyskaniem dofinansowania, zawarciem umów oraz realizacją projektów dokonywali (...) – Sekretarz (...) oraz (...) – Skarbnik (...) na podstawie pełnomocnictwa udzielonego im w dniu 27 stycznia 2015 roku przez (...) *do łącznego działania w imieniu i na rzecz (...) w zakresie podpisywania i składania wniosków o dofinansowanie oraz podejmowania wszelkich czynności prawnych i faktycznych w szczególności podpisywania umów oraz zaciągania zobowiązań finansowych w tym zobowiązań wekslowych przy realizacji projektów Europejskiego Funduszu Społecznego.*

Ponadto, co istotne dla sprawy, w Regulaminie wskazano, że o dofinansowanie projektu mogą ubiegać się wszystkie podmioty, z wyłączeniem osób fizycznych (nie dotyczy to osób prowadzących działalność gospodarczą lub oświatową na podstawie przepisów odrębnych), w szczególności: jednostki samorządu terytorialnego, jednostki organizacyjne, związki i stowarzyszenia JST, instytucje pomocy i integracji społecznej i podmioty ekonomii społecznej, w tym organizacje pozarządowe. (tak pkt 1.5.1. Regulaminu – str. 14-15). Regulamin definiuje, co należy rozumieć przez „instytucje pomocy i integracji społecznej” – to jednostki organizacyjne pomocy społecznej określone w ustawie z dn. 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, jednostki organizacyjne wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej określone w ustawie z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej oraz jednostki zatrudnienia socjalnego, organizacje pozarządowe, działające w sferze pomocy i integracji społecznej, zakłady aktywności zawodowej, podmioty wymienione w art. 3 ust. 3 pkt 1 ustawy o pożytku publicznym i wolontariacie, warsztaty terapii zajęciowej i inne podmioty prowadzące działalność w sferze pomocy i integracji społecznej (których głównym celem nie jest prowadzenie działalności gospodarczej). Regulamin zawiera też definicję „podmiotu ekonomii społecznej (PES)” zgodnie z którą to przedsiębiorstwo społeczne, w tym spółdzielnia, o której mowa w ustawie z dn. 27 kwietnia 2006 r. o spółdzielniach socjalnych, podmiot reintegracyjny, realizujący usługi integracji społecznej i zawodowej osób zagrożonych wykluczeniem społecznym: CIS i KIS, o których mowa w ustawie z dn. 13 czerwca 2003 r. o zatrudnieniu socjalnym, ZAZ i WTZ, o których mowa w ustawie z dn. 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych, organizacja pozarządowa lub podmiot, o którym mowa z art. 3 ust. 3 pkt 1 ustawy z dni 24 kwietnia 2003 roku o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, podmiot sfery gospodarczej utworzony w związku z realizacją celu społecznego bądź dla którego leżący we wspólnym interesie cel społeczny jest racją bytu działalności komercyjnej. Grupę tę można podzielić na następujące podgrupy:

- organizacje pozarządowe, o których mowa w ustawie z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie prowadzące działalność gospodarczą, z której zyski wspierają realizację celów statutowych;
- spółdzielnie, których celem jest zatrudnienie, tj. spółdzielnie pracy, inwalidów i niewidomych, działające w oparciu o ustawę z dnia 16 września 1982 r. prawo spółdzielcze;

- spółki non- profit, o których mowa w ustawie z dn. 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i wolontariacie, o ile udział sektora publicznego w spółce wynosi nie więcej niż 50%.

Realizator (...) nie spełnia kryteriów przyznania mu dofinansowania, o których mowa w w/w regulacjach. Należy zwrócić uwagę, że zgodnie z Ustawą z dnia 7 kwietnia 1989 roku *Prawo o stowarzyszeniach* – „stowarzyszenie może tworzyć terenowe jednostki organizacyjne” (tak art. 10 a ust. 1 Prawa o stowarzyszeniach). Niewątpliwie, Realizator jest terenową jednostką organizacyjną Beneficjenta. Rozważenia wymaga jednak okoliczność, czy posiada on osobowość prawną. Stosownie bowiem do brzmienia art. 10 a ust. 3 Prawa o stowarzyszeniach: *„Jeżeli statut stowarzyszenia tak stanowi, terenowa jednostka organizacyjna może uzyskać osobowość prawną (...)”*. **Statut Beneficjenta nie przewiduje jednak przyznania osobowości prawnej jego terenowym jednostkom organizacyjnym. Należało zatem stwierdzić, że Realizator osobowości prawnej nie posiada.** Co prawda, zgodnie z art. 3 ust. 2 pkt 2 Ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o *działalności pożytku publicznego i wolontariacie (...) organizacjami pozarządowymi są: osoby prawne lub jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej, którym odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną (...)*. Realizator nie może być jednak zaliczony do organizacji pozarządowych w rozumieniu tej ustawy, gdyż odrębna ustawa nie przyznała mu zdolności prawnej. Z taką sytuacją mamy do czynienia m. in. w art. 8 i 11 *kodeksu spółek handlowych* (przyznają zdolność prawną spółkom osobowym oraz spółkom kapitałowym w organizacji), art. 6 *ustawy z dnia 24 czerwca 1994 roku o własności lokali* (przyznaje zdolność prawną wspólnocie mieszkaniowej), art. 179 ust. 1 *ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej z dnia 11 września 2015 roku* (przyznaje zdolność prawną oddziałowi głównemu ubezpieczyciela) oraz art. 40 ust. 1a *ustawy prawo o stowarzyszeniach z dnia 7 kwietnia 1989 roku* (przyznaje zdolność prawną stowarzyszeniu zwykłemu). Katalog tych podmiotów jest zamknięty, a zatem Realizator nie mógł zawrzeć umowy w ramach RPO WŚ 2014-2020, a tym samym nie mógł otrzymać dofinansowania. Beneficjentem dofinansowania jest zatem (...), a umowę w jego imieniu zawarli działający łącznie pełnomocnicy. Powyższe twierdzenia wyprowadzone przez Organ z treści zawartej Umowy, pełnomocnictwa udzielonego (...) i (...) oraz w/w ustaw potwierdził także (...) – Sekretarz (...), który w zeznaniach złożonych w postępowaniu przygotowawczym wskazał, że **„łącznie z (...) reprezentował (...) na podstawie pełnomocnictwa wydanego przez (...)”**. Potwierdził również, że **„posiadane przez nich pełnomocnictwo upoważniało do zaciągania zobowiązań i zawierania umów w imieniu Stowarzyszenia, tak jak to było w przypadku umów z IZ RPO WŚ 2014-2020”**.

Organ w toku postępowania administracyjnego rozpatrzył również wniosek Stowarzyszenia o zawieszenie postępowania do dnia zakończenia postępowania przygotowawczego prowadzonego pod nadzorem Prokuratury Rejonowej Kielce- Wschód w Kielcach. Stosownie do art. 97 § 1 pkt 4 KPA *„Organ administracji publicznej zawiesza postępowanie, gdy rozpatrzenie sprawy i wydanie decyzji zależy od uprzedniego rozstrzygnięcia zagadnienia wstępnego przez inny organ lub sąd.”* **IZ stanęła na**

stanowisku, że w przedmiotowej sprawie nie zachodzą przesłanki do zawieszenia postępowania do czasu zakończenia postępowania karnego, z uwagi na fakt, że wynik tego ostatniego będzie miał wpływ na treść decyzji administracyjnej. W postanowieniu z dnia 12 sierpnia 2020 roku dotyczącym odmowy zawieszania postępowania Zarząd Województwa Świętokrzyskiego szczegółowo wyjaśnił, dlaczego w niniejszej sprawie nie zachodziły podstawy do zawieszenia postępowania. Ponadto Organ odmówił przeprowadzenia dowodów z zeznań świadków (...), (...) i (...) (postanowienia Zarządu Województwa z dnia 12 sierpnia 2020 roku i 30 września 2020 roku). W przedmiotowych postanowieniach szczegółowo podał motywy swojego rozstrzygnięcia. Wniosek Stowarzyszenia z dnia 24 sierpnia 2020 roku o zawieszenie postępowania administracyjnego, na podstawie art. 97 § 1 pkt 4 KPA nie zawierał żadnych nowych okoliczności, dlatego Organ podtrzymuje swoje stanowisko, co do braku podstaw zawieszenia przedmiotowego postępowania.

Przedmiotem analizy Organu było również to, czy w postępowaniu należało zastosować przerwę w naliczaniu odsetek. Stosownie bowiem do art. 54 § 1 pkt 7 Ordynacji podatkowej (t. j. Dz.U. z 2020 r. poz. 1325) *nie nalicza się odsetek za okres od dnia wszczęcia postępowania podatkowego do dnia doręczenia decyzji organu pierwszej instancji, jeżeli decyzja nie została doręczona w terminie 3 miesięcy od dnia wszczęcia postępowania*. Przekładając powyższe przepisy na grunt przedmiotowej sprawy, Organ zwraca uwagę, że termin o którym mowa w art. 54 § 1 pkt 7 Ordynacji podatkowej został przekroczony w postępowaniu I instancyjnym. Postępowanie administracyjne wszczęto 15 listopada 2019 roku. Od tego dnia należy liczyć bieg 3 miesięcznego terminu, od którego przekroczenia zależy przerwa w naliczaniu odsetek. Żeby nie stosować normy o której mowa w art. 54 § 1 pkt 7 Ordynacji podatkowej (przerwa w naliczaniu odsetek), sprawa powinna być zostać załatwiona do 15 lutego 2020 roku. Mając na uwadze powyższe rozważania, tj. to, że 3 miesięczny termin o którym mowa w art. 54 § 1 pkt 7 Ordynacji podatkowej upłynął 15 lutego 2020 roku, zachodzą podstawy do orzeczenia przerwy w naliczaniu odsetek w postępowaniu I instancyjnym od dnia 15 listopada 2019 roku (dzień wszczęcia postępowania) do dnia doręczenia przedmiotowej Decyzji. W tym stanie rzeczy, przy zwrocie kwoty uznanej za niekwalifikowalną, nie należy naliczać od niej odsetek od dnia 15 listopada 2019 roku do dnia doręczenia przedmiotowej Decyzji.

Konkludując, Organ zwraca uwagę, że Instytucji Zarządzającej zależy na prawidłowej i terminowej realizacji i rozliczaniu projektów przez Beneficjentów. Nie jest intencją Organu rozwiązywanie umów i odzyskiwanie przekazanych dotacji od Wnioskodawców. Z tego powodu IZ zabiega o prawidłową realizację projektów i oferuje niezbędną pomoc w przypadku zgłoszonych przez Beneficjenta kłopotów w tym zakresie. Należy mieć jednak na uwadze, że dotacje przekazywane w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego są środkami publicznymi. Stosownie do art. 44 ust. 3 Ustawy o finansach publicznych wydatki publiczne powinny być dokonywane w sposób celowy i oszczędny, z zachowaniem zasad uzyskiwania najlepszych efektów z danych nakładów i optymalnego doboru metod i środków służących osiągnięciu założonych celów. IZ RPO

WŚ jako Organ administracji publicznej jest zobowiązana do wydatkowania środków publicznych w sposób celowy, oszczędny i efektywny. Nie może tolerować sytuacji, w której IZ przekazała Beneficjentowi dotację, a ten mimo wielokrotnych ponagieł wystosowywanych przez Organ nie rozlicza otrzymanych środków publicznych. (...) miał czas na wykazanie, iż projekt został właściwie zrealizowany oraz, że osiągnięto w nim założone wskaźniki, a także na prawidłowe rozliczenie poniesionych wydatków. Nie zrobił tego w okresie obowiązywania umowy, jak również po jej rozwiązaniu. Zaś w postępowaniu administracyjnym, nawet nie próbował przedkładać żadnych dowodów, wykazujących, iż projekt został przeprowadzony właściwie.

Podsumowując Organ podnosi, że IZ nie mogła odstąpić od nakazania Beneficjentowi zwrotu środków, gdyż kwestia ta nie podlega jej uznaniu. Obowiązek kontroli wydatkowania środków publicznych wynika bowiem ściśle z dyscypliny finansów publicznych, stanowiącej niepodważalną zasadę gospodarowania tego rodzaju środkami. Powyższe nie jest uzależnione od rodzaju prowadzonej przez Beneficjenta działalności. Stowarzyszenie w toku rozpoznawania niemniejszej sprawy wskazywało, że prowadzi działalność non profit niosąc pomoc osobom wykluczonym społecznie. Powyższe jest jednak obojętne przy wydawaniu decyzji administracyjnej w trybie art. 207 ust. 9 UFP. Organ zobowiązując Beneficjenta do zwrotu nieprawidłowo spożytkowanego dofinansowania nie bierze bowiem pod uwagę rodzaju prowadzonej przez ten podmiot działalności. Gdyby powyższe miało jakiegokolwiek znaczenie przy orzekaniu o zwrocie dotacji, takie podmioty nie mogłyby nigdy być Beneficjentami pomocy publicznej, gdyż weryfikacja prawidłowości realizowania przez nie projektów nie mogłaby się nigdy zakończyć decyzją zwrotową. Organ nie ma żadnych wątpliwości, co do zasadności przedmiotowej decyzji i jej zakresu. W toku przedmiotowego postępowania ujawniły się okoliczności, które jednoznacznie wskazują, że środki publiczne przyznane w oparciu o Umowę zostały zdefraudowane a dokumentacja projektowa spreparowana. Mając na uwadze powyższe, a także to, że Beneficjent nie rozliczył żadnej kwoty ryczałtowej, Organ zasadnie uznał, że wypłacone dofinansowanie podlega zwrotowi w całości.

Z uwagi na powyższe, organ postanowił jak na wstępie.

Marszałek

Województwa Świętokrzyskiego
Andrzej Bętkowski

Pouczenie:

Na podstawie art. 207 ust 12a u.f.p. od decyzji niniejszej nie służy odwołanie. Strona niezadowolona z treści decyzji może złożyć wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy do Zarządu Województwa Świętokrzyskiego, w terminie 14 dni od daty doręczenia niniejszej decyzji.

Na podstawie art. 207 ust. 4 pkt 3 u.f.p. beneficjent, który nie zwrócił środków wraz z odsetkami w terminie 14 dni od dnia doręczenia ostatecznej decyzji określającej kwotę przypadającą do zwrotu zostaje wykluczony z możliwości otrzymania środków przeznaczonych na realizację programów finansowanych z udziałem środków europejskich.

Na podstawie art. 52 § 3 ustaw z dnia z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325 z późn. zm.), jeżeli stronie przysługuje prawo do zwrócenia się do organu, który wydał decyzję z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, strona może wnieść skargę na tę decyzję bez skorzystania z tego prawa.